Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

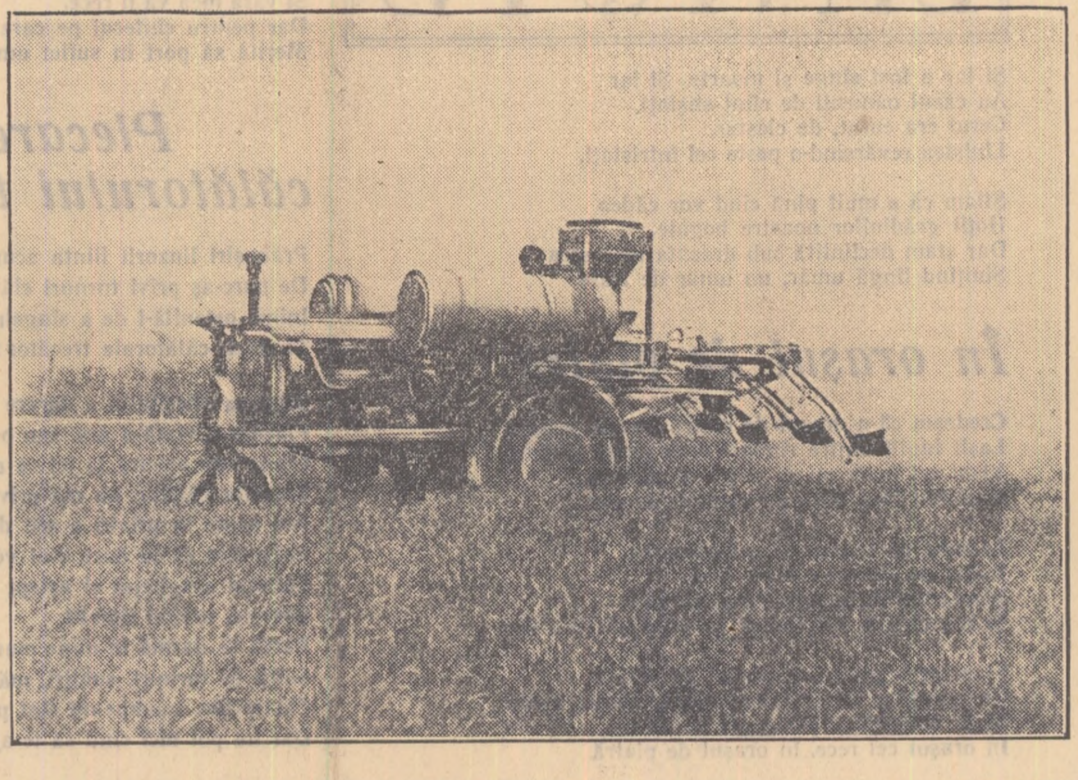
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2185 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 12 mai 1956

Pe tarlaua G.A.S. din Dîlga

Mașina sovietică O.D.N. montată pe tractorul U-4 este folosită la împrăștierea substanțelor chimice sub formă de praf sau lichid pe semănături.

Tractoristul Marin Lascu de la gospodăria agricolă de stat Dîlga conduce cu pricepere această mașină pe tarlaua cu grîu a gospodăriei (vezi fotografia). Praful chimic pulverizat va distruge dăunătorii grînelor.

ÎNTREAGA BRIGADĂ APLICĂ METODE AVANSATE

— Interviu cu membrii brigăzii lui N. Mitroi de la uzinele „Matyas Rakosi" —

Inițiativa brigăzii de tineret condusă de utemistul Năstase Mitroi, din atelierul mecanic al uzinelor „Matyas Rakosi" din București — aplicarea complexă și diferențiată a metodelor avansate de muncă de către întregul colectiv al brigăzii — a dus la o creștere bruscă și simțitoare a productivității muncii tuturor membrilor brigăzii. De la aplicarea acestei noi inițiative, fiecare membru al brigăzii a obținut depășiri de normă cu zeci de procente mai mari față de depășirile de normă obținute în trimestrul I al acestui an. Astfel, responsabilul brigăzii, Năstase Mitroi, în ultima perioadă și-a realizat norma în proporție de 320% (cu 120% peste media depășirilor obținute în primul trimestru); Constantin Dalaşi-a realizat norma în proporție de 350% (cu 84% mai mult față de media depășirilor sale din primul trimestru); Ion Breja și-a realizat norma în proporție de 260% (cu 70% peste media depășirilor din primul trimestru); Caralis Tanasis și-a realizat norma în proporție de 260% (cu 80% peste media depășirilor din primul trimestru).

Aceste rezultate confirmă pe deplin valoarea inițiativei brigăzii de strungari de la uzinele „Matyas Rakosi".

Încă din primele săptămîni de lucru pe baza acestei inițiative, membrii brigăzii au acumulat o prețioasă experiență care poate fi folositoare și altor brigăzi de tineret și, în general cititorilor ziarului nostru De aceea am rugat pe tinerii membri ai brigăzii să ne răspundă la cîteva întrebări. Publicăm mai jos întrebările noastre și răspunsurile membrilor brigăzii.

Intrebare: Care este latura cea mai valoroasă a inițiativei dumneavoastră?

A răspuns N. Mitroi:

— Ceea ce mi se pare deosebit de prețios la această inițiativă este faptul că pentru prima oară de cînd ne-am constituit în brigadă, acționăm ca un colectiv pe deplin închegat, unit. Mai înainte, deși toți eram membrii aceleiași brigăzi, fiecare se ocupa aproape exclusiv de treaba lui, de strungul său, de sculele sale etc. Ne-am hotărît să folosim un complex de metode avansate — sovietice, romînești și chiar proprii — aplicînd la fiecare piesă în parte, ba mai mult, la fiecare operație în parte — pe cea mai avantajoasă dintre ele. Ne-am dat seama că fiecare dintre noi are nevoie de sprijinul celorlalți, de experiența celorlalți, pentru a stabili cea mai potrivită metodă, cele mai potrivite procedee, cel mai avantajos regim tehnologic pentru cutare sau cutare piesă pe care o executăm individual. Practic, întreaga brigadă studiază și discută comenzile de lucru ale tuturor membrilor ei și hotărăște în colectiv cum să se muncească mai bine. Iată de ce, la noi schimbul de experiență a devenit neîntrerupt și concret. Cunoștințele unuia devin bunul tuturor. Avantajul economic care decurge din aplicarea acestor metode de către întregul colectiv este clar pentru oricine.

Intrebare: Brigada dumneavoastră și-a însușit o concepție înaintată cu privire la aplicarea metodelor avansate, concepție care se exprimă în aplicarea diferențiată — de la caz la caz — a unui complex larg de metode noi. Care este deosebirea în practică, între acest sistem de muncă și cel anterior?

A răspuns C. Daia:

— Trebuie să spunem că la noi s-a vorbit mult și înainte, despre aplicarea metodelor de înaltă productivitate și într-o măsură oarecare ele au fost și aplicate. Spun „într-o măsură oarecare" pentru că îmi apare clar că aceste metode au fost rar aplicate permanent, corect — în ceea ce privește geometria cuțitelor — și potrivit cu specificul fiecărei piese sau operație în parte. In brigada noastră de pildă, ne obișnuisem să lucrăm unii cu metoda Bîcov, alții cu Colesov — după cum înțelegeam fiecare — aplicîndu-le de multe ori mecanic, fără a ține seama de specificul fiecărei piese, de material, de diametru, de lungimea trecerilor, de profile etc. Se înțelege că oricît de bună ar fi o metodă oarecare de așchiere a metalelor ea nu poate fi universală, că ea poate să dea rezultate foarte bune numai la gama de operații pentru care a fost concepută sau perfecționată. Știm că și în alte părți mulți muncitori aplică fie incorect, fie unilateral, fie mecanic unele metode noi. Așa se și explică că nu toți cei care cred că aplică metode noi, obțin rezultatele cuvenite.

In orice caz, în brigada noastră, așa stăteau lucrurile, adică nu tocmai bine. Ideea aplicării unui complex de metode avansate, alegînd dintre ele pe cele mai avantajoase în funcție de caracteristicile piesei de executat, înlătură neajunsurile de care am vorbit și ne permite obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune, de la o zi la alta mai bune.

Intrebare:

Curățenia și ordinea pe locul de muncă este o necesitate pentru aplicarea cu succes a inițiativei dumneavoastră?

A răspuns T. Caralis:

Bineînțeles. Fără curățenie și fără ordine nici o muncă nu dă rezultat bun. Dar pentru inițiativa noastră aceste două condiții sînt absolut necesare. Nu este vorba numai de faptul că muncind la o mașină curată și pe un loc de muncă bine orînduit, munca ți se pare mai ușoară și deaceea devine mai spornică. In afară de acest rezultat, mai sînt și altele. De exemplu nu-i tot una dacă piesele de prelucrat stau grămadă, sau dacă ele sînt așezate la rînd la distanța și în poziția din care pot fi apucate, ridicate și fixate pe mașină în timpul cel mai scurt și cu cheltuiala de energie fizică cea mai mică. Nu-i tot una dacă sculele, instrumentele de măsurat sau diferitele dispozitive sînt aruncate în dulap sau pe capacul strungului la întîmplare sau dacă acestea sînt așezate la distanța cea mai convenabilă și în ordinea folosirii lor, în așa fel încît să nu pierzi timp cu căutarea lor. Aș vrea să vă spun că în acest scop am cerut și eu să-mi fie instalată pe strung o tavă de lemn, dar pînă acum încă nu am căpătat-o.

In încheiere aș vrea să spun că noi încercăm în prezent să trecem la organizarea diferențiată a locului de muncă, deoarece este firesc ca aranjamentul pieselor și al sculelor pe locul de muncă să depindă de mărimea pieselor, de forma lor, de ordinea operațiilor etc.

Intrebare:

Inițiativa dumneavoastră cere din partea conducerii secției crearea unor condiții speciale de lucru?

A răspuns I. Breja:

Nu, nu este nevoie de crearea unor condiții speciale. Este nevoie însă de asigurarea unor condiții normale de muncă și acest lucru l-am cerut într-adevăr conducerii secției. Prin condiții normale de muncă noi înțelegem:

Intîi, repartizarea comenzilor de lucru cu cîteva zile înainte de intrarea lor în execuție, în așa fel încît să dispunem de timpul necesar pentru studierea pieselor și adoptarea celor mai avantajoase metode, precum și pentru pregătirea tuturor sculelor și dispozitivelor necesare.

Doi, aprovizionarea normală cu materiale astfel ca într-o lună să nu avem de-a face cu cîteva (uneori numeroase) loturi diferite din aceeași piesă ceea ce ne-ar face (și ne făcea înainte) să pierdem timp cu repetarea aceleiași pregătiri pentru fiecare lot în parte.

Trei, asigurarea condițiilor tehnice normale de ascuțire a cuțitelor conform geometriei prescrise.

Patru, efectuarea reparațiilor curente ale mașinilor la timp și mai ales de bună calitate.

Trebuie să spun că conducerea secției și a întreprinderii se străduie să ne asigure aceste condiții normale.

Intrebare:

Ca inginer, ca specialist, ce vi se pare deosebit de prețios în inițiativa dumneavoastră?

Răspunde ing. Gh. Petrescu, tehnicianul brigăzii:

Ceea ce mi se pare deosebit de prețios la această inițiativă este faptul că ea înlătură sau tinde puternic să înlăture gîndirea stereotipă, șabloanele, în materie de aplicare a metodelor de înaltă productivitate. Inițiativa aceasta are două laturi esențiale pentru producție: cunoașterea profundă și multilaterală a metodelor înaintate de muncă precum și aplicarea lor diferențiată — aplicarea celor mai avantajoase dintre ele pe baza studierii fiecărei piese în parte. Desigur nu se poate spune că brigada noastră cunoaște pe deplin toate metodele. In acest sens este deosebit de prețioasă tendința permanentă a brigăzii către o înaltă calificare, către o cît mai largă și mai profundă cunoaștere a meseriei, a metodelor noi, a organizării științifice a muncii ei. Cursul de specializare pe care l-am înființat de curînd vine în sprijinul acestei tendințe a brigăzii noastre. Și nu numai a ei.

Sînt convins că extinderea acestei inițiative la nivelul sutelor și miilor de colective mici sau mari de muncitori — brigăzi, secții — ar duce la generalizarea mai conștientă, mai rapidă și mai organizată a metodelor avansate de lucru (cunoscute sau care vor fi create în viitor) în industrie. Aceasta ar aduce foloase extraordinare economiei noastre.

C. MIHAIL

Viteji în muncă — viteji în fața primejdiei

Corespondentul voluntar Ion Sbirciog ne povestește, în două din scrisorile sale, cîteva fapte ale unor oameni de azi, întîlniți de el în raionul Tg. Jiu. Avem astfel prilejul să-i cunoaștem și noi îndeaproape, fie în munca lor de zi cu zi, fie în împrejurări deosebite.

Redăm mai jos două fragmente din aceste corespondențe.

...La Rovinari, cărbunele se găsește aproape la suprafața pămîntului. Așa că exploatarea lui se face altfel decît în celelalte mine. Mai întîi se înlătură stratul de steril ce-l acoperă și abia după aceea se începe tăierea. Operațiile inițiale se fac cu excavatorul. Astfel în cursul lunii martie, lucrîndu-se cu un excavator cu braț, lanț și cupe, cu o capacitate de 250 m.c. și cu 4 dragline cu cupe, de 1,5 m.c. oră, s-au excavat 30.000 m.c. steril, dezvelindu-se stratul de cărbune pe o suprafață de cca. 7.000 metri pătrați. Muncitorii de aici, printre care se găsesc mulți tineri, au avut de întîmpinat greutăți serioase din pricina timpului. Dar nu s-au dat bătuți. Ceea ce trebuiau să facă într-o lună, au realizat doar în 15-16 zile. Rezultate frumoase a obținut mai ales conducătorul de buldozer Constantin Boitan care și-a depășit necontenit sarcinile de plan cu 60 la sută.

...Apa țîșnea cu putere de sub cel mai profund strat de cărbune, pînă în vîrful sondezei. Ion Iacobi, șeful șantierului I.S.E.M. Rovinari, privea îngrijorat. „Dacă va ține mult așa — gîndea el — apa va inunda zeci de hectare din tarlaua întovărășirii „30 Noiembrie". Asta nu trebuie să se întîmple. S-a repezit într-un suflet la sediul organizației de bază și i-a vorbit secretarului despre neliniștea lui. Secretarul l-a înțeles.

— E necesar să-i chemăm pe toți în ajutor...

S-au scurs doar cîteva minute. Oamenii s-au adunat. Iacobi le-a spus despre ce e vorba. Au hotărît să oprească enorma erupție de apă aplicînd metoda de cimentare prin presiune.

— Dumneata, tovarășe Sandu, începi imediat montarea pompei de noroi. Noi preparăm cimentul și venim îndată.

Mecanicul de revizie, Sandu Nicolae, a început să execute indicațiile. Intre timp au sosit muncitorii din echipele lui Nicolae Cerbu și Gheorghe Vlad.

Operația a început. Cerea repeziciune, bărbăție. Printre strigătele și vorbele oamenilor se auzea bătaia motorului care împingea cu greu cimentul împotriva presiunii apei. Puțin cîte puțin erupția scădea. Peste 30 de minute oamenii puseseră stavilă apei subpămîntene.

Ion Iacobi era mulțumit. Ogoarele întovărășiților vor lega rod bogat!

Prășesc porumbul

Indrumați de tehnicienii agronomi colectiviștii și întovărășiții din raionul Caracal au început lucrările de întreținere a culturilor.

Primii sînt colectiviștii din comuna Amărăștii de Sus. In numai două zile brigada I de colectiviști condusă de Olimpia Diaconu a prășit aproape 20 ha. cu porumb. Fruntașă în întrecerea socialistă este echipa utemistului Miron Diaconu și colectivistul Grigore Melcea conducător de atelaj. Folosind întreaga capacitate de lucru a atelajelor proprii, colectiviștii din comuna Radomir au terminat de prășit în două zile întreaga suprafață de 24 ha. pe care au însămînțat-o cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Piese de Ibsen la radio

Cu prilejul comemorării semicentenarului morții lui Henrik Ibsen, în cadrul emisiunii „Teatru la microfon", în afară de piesele marelui dramaturg norvegian care sînt înscrise în repertoriul permanent al emisiunii, vor fi prezentate în premieră două dintre piesele cele mai cunoscute.

Astfel, duminică 13 mai, la ora 19, pe programul I, va fi prezentată piesa „Stîlpii societății" în regia lui Constantin Moruzan, artist emerit al R.P.R.

Prezentarea piesei „Un dușman al poporului", cea de a doua premieră, va avea loc duminică 20 mai, ora 19, pe programul I.

1001 DE... MOTIVE

Asemenea Șeherezadei din poveste, care a știut spune 1001 de basme, conducerea Stațiunii de mașini și tractoare din comuna Anghelești, este în stare să găsească tot atîtea scuze pentru a motiva faptul că din planul lucrărilor agricole de primăvară, a fost realizat numai 30 la sută.

Primul acuzat al lor este timpul. Ce-i drept acesta a fost destul de nefavorabil în primăvara acestui an.

Ce vor spune însă tovarășii de la S.M.T. Anghelești, dacă vor afla că S.M.T. Videle vecin cu ei, din același raion și care a lucrat în aceleași condițiuni climaterice a realizat mai bine de 80 la sută din plan? Desigur că vor căuta motive noi, menite să cocoloșească adevărata stare de lucruri, așa cum le-a intrat în obicei.

Care este adevărata stare de lucruri existentă la S.M.T. Anghelești? In ultima decadă 12 tractoare au stat cîte 1-3 zile din cauza defecțiunilor ivite. Așa de pildă brigada a 10-a, condusă de Constantin Rotaru, a realizat numai 55 de hantri din cei 232 de hantri planificați. Zilele trecute la tractorul condus de tractoristul Petre Constantinescu s-a rupt brida de la arcul din față. Pentru a fi înlăturată această defecțiune era nevoie de cel mult două ore. Șeful de brigadă a trimis tractorul la atelier. Dar socoteala șefului de brigadă nu s-a potrivit cu cea a mecanicului șef care a ținut tractorul la reparații două zile. Și tractorul lui Iacob Nicolae a stat o zi — din cauza unei mici defecțiuni ce putea fi remediată pe loc.

Altă zi bună de lucru a pierdut-o întreaga brigadă din vina pontatorului alimentator Păun Nedelcu care, deși a fost anunțat din timp, nu a luat măsuri să fie aprovizionată brigada cu carburanții necesari. Toate acestea adunate la un loc fac nici mai mult nici mai puțin decît 8 zile bune de lucru în care un tractor putea să facă 24 hectare de arătură normală.

In situația aceasta nu este numai brigada a 10-a.

Brigada a 4-a a pierdut în ultima decadă 7 zile bune de lucru iar brigada a 8-a. 5 zile.

— N-au decît să aștepte tractoriștii pînă se repară tractoarele. De ce nu le-au îngrijit cum se cuvine și-a zis tînărul inginer Anghel Marin, mecanic șef al S.M.T.-ului.

- Din cauza deselor defecțiuni ivite la tractoare, în ultima decadă 3 brigăzi de la S.M.T. Anghelești au pierdut 20 de zile bune de lucru.
- Pentru faptul că unii dintre pontatorii alimentatori ca Păun Nedelcu nu s-au îngrijit să asigure brigăzile de tractoare cu carburanții necesari s-au pierdut 6 zile.
- In 26 de zile bune de lucru un tractor putea să facă 78 hectare de arătură normală etc., etc.

Starea nepermisă de lucruri existentă la S.M.T. Anghelești își găsește explicația în munca de mîntuială desfășurată de conducerea S.M.T.-ului în perioada de pregătire în vederea campaniei agricole de primăvară. Reparațiile au fost făcute fără pic de răspundere. Iată cauza principală pentru care tractoarele se defectează mereu.

Cursurile de minim tehnic menite să ridice calificarea tractoriștilor au fost mai mult o formalitate pentru conducerea S.M.T.-ului. Despre ele s-a pomenit mereu în rapoartele trimise la regiune sau la raion, dar în fapt n-au constituit o preocupare serioasă pentru ridicarea nivelului profesional al mecanizatorilor. Cei de la S.M.T. se mai plîng de faptul că mulți tractoriști sînt indisciplinați, cum a fost cazul acelora din brigada a 8-a care au tras tractoarele la marginea tarlalei, le-au oprit și s-au așezat la umbra lor să poată fuma în voie.

Ce a făcut organizația de bază U.T.M. pentru a-i ajuta pe acești tineri? Din păcate, nimic. Insăși brigada a 4-a condusă de Ilie Teodorescu secretarul organizației de bază U.T.M. se numără printre cele codașe, și în felul acesta desigur că el nu poate spune altora să fie sîrguincioși și disciplinați.

Timpul este foarte înaintat și în ultimele zile vremea a fost frumoasă. Dar graficul lucrărilor n-are să salte cu nici un procent mai sus atîta timp cît cei de la S.M.T. Anghelești vor continua să fabrice motive care să justifice proasta stare de lucruri existentă.

ANA CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

De la O.N.T. „Carpați"

Pentru a înlesni plecarea unui număr tot mai mare de oameni ai muncii în călătoriile turistice organizate în străinătate, Oficiul Național de Turism „Carpați" a înființat recent agenții în diferite orașe ale țării.

Agențiile O.N.T.-„Carpați", deschise de curînd la Oradea, Arad, Timișoara, Tg. Mureș, Constanța, Iași și Orașul Stalin, primesc scrisori pentru călătoriile turistice organizate în Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară și R. P. Bulgaria. Turiștii vor achita costul călătoriei direct la aceste agenții, care vor întocmi toate formalitățile necesare.

In curînd ne vor vizita țara numeroase grupuri de turiști care vor sosi din Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R.P. Bulgaria, R.P. Polonă și R. D. Germană.

Tot în această lună vor pleca în țările prietene noi grupuri de turiști romîni.

La agenția O.N.T.-„Carpați" din Capitală continuă înscrierile oamenilor muncii. Primele grupuri de turiști romîni vor pleca în R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria și R.P. Ungară tot în cursul acestei luni la 20, 24 și 25 mai.

In luna iunie vor avea loc noi călătorii turistice în Uniunea Sovietică și în alte țări. Inscrierile pentru călătoriile turistice în R. P. Polonă vor începe curînd.

(Agerpres).

Vasul de pasageri „Borcea"

Vasul de pasageri „Borcea", despicînd apele agitate ale Dunării.

Foto: AGERPRES

CIPRUL NU MAI POATE FI OBIECT DE VÎNZARE-CUMPĂRARE

Doi tineri au fost spînzurați de temnicierii englezi la Nicosia, capitala Ciprului. Unul se numea Andreas Demetrius în vîrstă de 22 de ani iar celălalt Mihalis Caraolis de 23 de ani. Ei și, vor spune unii. Incă doi morți. Omenirea a cunoscut doar în jumătate de secol două războaie pustiitoare. Ele au însemnat nu numai morți, răniți și întreg cortegiul de suferințe ci și cuptoare la Auschwitz, Lidice și Oradour, abajururi făcute din piele de om, bombe atomice explodate la Hiroșima și Nagasaki. Puterea de suferință, de emoție pare deci ajunsă la o limită de nedepășit. Un mort, doi, trei sînt fleacuri azi pe planul umanității — ar fi unii înclinați să gîndească — dacă ar face calcule matematice.

Probabil că tocmai bazîndu-se pe asemenea operații aritmetice s-a ajuns la hotărîrea de a-i spînzura pe cei doi tineri patrioți ciprioți. Măsura va speria, au gîndit colonialiștii englezi, dar nu va impresiona pe nimeni dincolo de hotarele micii insule din Mediterana. Oricum, este mai ușor să te lupți cu oameni înfricoșați de lațul spînzurătorii, a gîndit, probabil, guvernatorul englez al Ciprului, sir John Harding.

Dar imensa, de necuprins, inimă a omenirii a reacționat altfel.

Cipru. Doi tineri spînzurați. Această veste s-a răspîndit, mult mai repede decît credeau chiar cei mai înflăcărați apărători ai omului. La Nicosia, „orașul pare mort" relatează corespondentul „France Presse"; o catedrală a fost înconjurată cu rețele de sîrmă ghimpată, probabil, însăși statuile sfinților părîndu-li-se periculoase polițiștilor englezi. In alt oraș din Cipru, Paphos, nimeni nu are voie să circule pe străzi.

In Grecia furia mulțimii era atît de mare încît sediul ambasadei britanice din Atena a fost înconjurat cu garduri de sîrmă ghimpată iar clădirile ambasadei și oficiile de informație americane sînt păzite de trupe.

Și mai departe la Paris, Roma, marile ziare au comentat știrea la cîteva ore de la sosirea ei. Și pe mesele ambasadorilor englezi, din diferite capitale ale lumii, s-au depus nu numai scrisorile de protest ale oamenilor simpli ci și articole, care dacă își îmbrăcau frazele în haine diplomatice, nu ascundeau dezaprobarea față de asasinatul din Cipru, așa cum au făcut „Le Monde", (Paris) „Giornale d'Italia" sau „Momento Sera" — ziar italian care exprimă opiniile guvernului. De obicei este știut că astfel de ziare nu sînt prea grăbite cînd este vorba de a condamna o crimă. De data aceasta însă ele au simțit pulsul mulțimii.

Nimeni nu a rămas indiferent. Orice crimă trebuie înfierată; cu cît au murit mai mulți oameni în trecut cu atît mai scumpă ne este astăzi viața fiecăruia dintre cei ce trăiesc mai departe sau mai aproape de noi. Unii nu vor, sau nu pot, să înțeleagă acest lucru. In urmă cu cîteva săptămîni colonialiștii din City l-au omorît pe tînărul Ialuris, acum spînzură alți doi tineri ciprioți. In același timp la Londra se pregătesc noi arme de luptă și apărare. Nu proiectile teleghidate sau avioane supersonice, ci cele pe care le vedeți în fotografia alăturată. Sînt soldați britanici, echipați pentru Cipru. Ei au viziere care le acoperă chipul și un gen de platoșe. Nu sînt îmbrăcați astfel pentru o reprezentație de teatru în costume de epocă, ci sînt pregătiți pentru noi represiuni împotriva patrioților ciprioți. Aceștia n-au arme, la dispoziția lor nu stau fabricile de armament engleze și de aceea aruncă, pentru a se apăra, cu pietre. Polițiștii englezi au luat măsuri de rigoare. Pietrele n-o să-i mai atingă. Dar cu aceasta sir Harding nu trebuie să fie liniștit. Nu numai vizierele sau platoșele dar nici cel mai gros blindaj nu-i feresc pe colonialiștii britanici de oprobiul opiniei publice. Și la Nicosia mînia este îndreptată nu numai împotriva colonialiștilor britanici ci și a celor din S.U.A. Prezența americană se face simțită în Cipru nu numai prin uriașa fabrică de coca-cola ce sălășluiește pe insulă ci și prin sprijinul pe care Statele Unite il dau, mai mult sau mai puțin vizibil, Angliei.

Anii vor trece, dar ziua executării celor doi tineri patrioți ciprioți nu va fi uitată. Ciprul intră în istorie nu numai prin Homer, care pomenește de micuța insulă în Iliada, nu numai prin rezistența pe care a opus-o de secole invadatorilor, fie ei sirieni, fenicieni, romani, turci sau englezi, ci și prin felul dîrz cum știe micul ei popor să întîmpine oprimarea, suferința. Iar în istoria Angliei, sau mai bine zis în istoria politicii cercurilor dirigitoare britanice, nu se va vorbi de Cipru numai ca locul unde în 1191, în timpul celei de a treia cruciade, Richard inimă de leu s-a căsătorit ci și de faptul că același Richard a vîndut de două ori insula cu populație cu tot, pentru ca mai tîrziu, în 1878, insula să fie din nou închiriată de englezi de la turci. Dar istoria vînzărilor și cumpărărilor nu se oprește aci. In 1914 Anglia anexează definitiv Ciprul pentru ca în 1925 ea să devină oficial colonie britanică, — „cenușereasa imperiului" — cum o numea „Times".

Astăzi se pot face vînzări și cumpărări cîte vrei la celebra bursă din Londra, în băncile din City, dar nu se mai pot negocia oameni cu țara lor cu tot.

Asasinatele nu rezolvă situația căci chiar cu tot lemnul imperiului, sir Harding nu va putea înălța peste 500.000 de spînzurători. Căci numai cînd ultimul cipriot va fi ucis, lupta pentru libertate va înceta, după cum se spune acolo.

Mînia, indignarea noastră față de asasinatul din Cipru, se adaugă protestului lumii întregi.

SERGIU BRAND

Citiți în pag. a IV-a

— Noi știri din Cipru
— Comentariile presei străine

Solemnitatea unor decorări

Vineri la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării unor decorații.

La solemnitate au luat parte tovarășii Gh. Apostol, Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, Gh. Vidrașcu, M. Gh. Bujor, Emil Popa, Petre Niculescu.

Pentru activitate îndelungată în mișcarea muncitorească și pentru participare ca delegați la Congresul de înființare a Partidului Comunist din Romînia, au fost distinși cu Ordinul Muncii clasa I și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" tovarășii Mihail Cruceanu, Mihai Macavei, Constantin Mănescu, Gheorghe Stoica și Constantin Ursulescu; cu Ordinul Muncii clasa a II-a și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" tovarășii Ștefan Benedict, Nicolae Cricovan, Iacob Iarca, Gheorghe Istvan, Aron Kahane-Aurel, Gheorghe Rusu și Iacob Schein-Iacobescu; cu Ordinul Muncii clasa a II-a tovarășii Constantin Neniță și Radu Vechin; cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a III-a și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" tov. Nicolae Militaru-Simulescu; tov. Carol Toth a fost decorat cu Medalia Muncii.

Tov. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, a felicitat pe cei decorați pentru înaltele distincții acordate. In numele celor decorați a răspuns tov. C. Mănescu.

(Agerpres)

LITERATURĂ-ARTĂ

De la-nceput

Poate, chiar de la-nceput nu m-am iubit doar pe mine.
Instinctul, forţă inconştientă, m-a îndemnat
Să-ntind mîinile către chipul necunoscut, aplecat
Peste leagăn, precum către razele zilei depline.

Apoi, au venit toate pe rînd... Pisoiul cel moale,
Florile şi apa în care mi se făcea scaldă.
Am învăţat să preţuiesc mîngîierea uşoară şi caldă
A mamei, şi dulceaţa sărutărilor sale.

Şi într-o zi în faţa unui copil am stat, m-am mirat.
I-am atins cu degetul haina şi nasul
Nasul era cît un bumb. Semăna cu al meu. Şi glasul
Era aidoma glasului meu cînd a ţipat.

Atunci am uitat pisoiul, florile. Mi s-a părut
O minune fără de seamăn omuleţul bondoc.
L-am privit îndelung, încă nu ştiam să mă joc...
Şi pentru totdeauna mi-a rămas drag şi necunoscut.

Apoi, au venit toate pe rînd... Am iubit cerul, copacul...
Cu patimă tremurînd pentru frunze şi ploi
Şi plîngînd pentru pomii stînd toamna goi
Şi pentru că nu cînta, uneori, pitpalacul.

A venit şi plînsul

A venit şi plînsul într-o zi.
Plînsul neauzit, ascuns ca o rană.
Eram copilă cu mîini străvezii
Şi cu pielea obrazului, diafană.
Sîngele oamenilor, cînd a ţîşnit
M-a stropit.
Războiul m-a însemnat cu pecetea lui grea.
Şi-n vara aceea fierbinte şi rea,
Mi-am lăsat copilăria în stradă
Impreună cu iubirea-mi, nepătată zăpadă.

Sîngerau câmpiile...

Parcă s-ar fi rupt o creangă de cireş înflorit,
Parc-ar fi fost ucisă căprioara din basme-n pădure...
Parcă s-ar fi întins o mînă gata să fure
Sub privirea tuturor, ceva scump şi neprihănit.
Sîngerau cîmpiile pînă departe... Pe mînă
Fluturii nu mai puteau să-mi coboare nicicînd.
Pierdusem pe veci neştiutorul zîmbet prea blînd
Şi nu-mi mai era singură, iubirea, stăpînă.
Am înţeles că cineva s-a născut să ucidă
Şi-am simţit cum vrăjmaşul cuţit m-a ciuntit.
Se tîra prin grădină o monstruoasă omidă
Şi-aş fi vrut, trupul scîrbos sub talpă, strivit.
Liniştea dragostei fără hotare s-a dus...
Sentimentul cel nou era sumbru şi rece,
Ura s-a născut ca să nu mai plece,
Veghind lîngă vechiul meu suflet, răpus.

Graniţă — Ardeal, 1940

Goana ne-a fost ca a fiarelor... Revolta la fel.
Ceată informă de trupuri neputincioase...
Ne goneau prin hăţişuri fără de ţel,
Cîinii, cu bale curgînd, dornici de oase.

Aş fi dormit... Eram sîngerată şi mică,
Dar gonea ceata de trupuri neputincioase.
Cine ar fi putut opri goana nebună de frică?
In urmă-ne lătrau cîinii dornici de oase.

Şi totuşi graniţa ne-a oprit. Am rămas
Ca-ntre două ziduri sub bolta înaltă.
Ucigător şi jalnic popas!
Ură-ntr-o parte; ură-n cealaltă.

Şi cădea ploaia parcă turnată din vase.
Din vase fantastic de mari, fără fund...
Cîinii ne-au înconjurat lătrînd, dornici de oase.
După ploaie, peste ce privelişte s-a ridicat astrul rotund!

N-am murit

N-am murit. De-atunci s-a-ntîmplat de cîteva ori
Să se rupă ceva înlăuntru şi să-mi spun singură: mori?
N-am murit. Oasele-mi sînt de pisică.
A renunţat şi moartea să mai aibă pe mine pică.
N-am murit. M-am clătinat beată în soare
Pînă să văd că lumea altfel îmi pare.
Liniştea reîntoarcerii m-a umplut ca pe-un pocal
Cu seva sănătăţii şi mi-a roşit obrazul pal.
Am iertat pe cei care m-au lovit neştiutori
Dar n-am mai întins mîna după fluturi uşori.

Sângele meu

Graniţa aceea a fost o oprire şi-o moarte.
Atît. Mai mult atunci n-am priceput.
Totul acum e atît de departe
Şi multor dureri le-am săpat groapă în lut.

Graniţa aceea n-am s-o uit niciodată
Şi sîngele meu chezăşie îl pun
Să nu mai fie reînălţată
Graniţa aceea — gură de tun.

Parcă n-ar fi pîntecele mamelor noastre la fel?
Şi nu din aceeaşi sămînţă ne-am naşte parcă?
Parcă n-am fi avut la-nceput acelaşi suflet de miel,
Parcă umerii, viaţa nu la fel ni-i încarcă?

Nu despărţiţi, hoţi de comori, popoarele bune!
Nu răzvrătiţi sîngele cald şi de preţ!
Moartea să n-o punem noi să v-adune!
Mai bine parte de moarte firească s-aveţi!

Linişte

Cerurile s-au rotunjit ca o cupolă blajină.
Fumul şi scrumul le-am curăţit.
Poate, — spuneau oamenii — vremea bună-o să vină.
Şi-n primăvară cireşul a înflorit.

Hei, deci s-aducem vremea cea bună!
Iată-mă, o în sfîrşit, sub steagul cel drept.
Să se iubească oamenii, să fie-mpreună...
Cum se băteau păsările speranţei în piept!

Şi am pornit. Mulţi ne erau înainte
Şi mulţi dintre rînduri fugit-au laşi.
Liniştea noastră era credinţa fierbinte
Că ne răsare iarba sub paşi.

Doina Sălăjan
LINIŞTE

Şi iar a fost sînge şi moarte. Şi iar
Au căzut oamenii de cîini sfîşiaţi.
Cerul era curat, de cleştar,
Liniştea revărsînd-o peste cei întristaţi.

Ştiam că e mult pînă cînd vor cădea
Hoţii grădinilor noastre bogate.
Dar stam neclintită sub dreapta mea stea
Simţind lîngă umăr, un umăr de frate.

În oraşul de piatră

Credeam că-n oraşul de piatră cînt în zadar.
Laşii fugiţi dintre rînduri erau graşi şi sătui.
Visul cel mare mi se părea al nimănui,
Umblînd fără ţintă cu obrazul de var.

Toamna cu tristeţea-i mă copleşea,
Inima de cîntece mi-era grea.
Ploaia îmi intra prin haina subţire
Şi mă biciuia nemiloasă cu plumbuitele-i fire.

Stam pe o piatră în oraşul de piatră.
Un ciorchine de strugure mi-era marea avere.
Stam singură şi plîngeam în tăcere
In oraşul cel rece, în oraşul de piatră.

Nu ştiu de unde a venit un copil lîngă mine.
Firav, desculţ şi singur şi el.
Am mîncat struguri amîndoi şi, fără ruşine,
Am plîns cu fruntea pe braţul lui subţirel.

„De ce plîngi? Ai pierdut ceva?" m-a-ntrebat.
„Lasă, vom căuta mîine amîndoi, dacă vrei".
Şi liniştindu-mă a adormit împăcat,
Cuibărit pe genunchii mei.

Hei, n-am pierdut nimic, doar o clipă
Curajul m-a părăsit. Insă iar
Urcă în mine cîntul şi ţipă,
Deschide porţile mari!

Nu, nu-i vremea de stat şi de plîns.
Copilul acesta, om vrea să fie.
Iarăşi în şanţuri apa s-a strîns.
Daţi-mi lopeţile, hîrleţul să vie!

Egoism

Iubitule, şi în mine şi-a desfăcut otrăvitoare petale
O floare care m-a-nbătat cu miresmele sale.
Zîmbetul rău care-mi tremura lîngă buze,
Era crisparea dorinţelor mele bolnave, confuze.
De multe ori, cînd mîinile tale mă mîngîiau line,
M-am iubit numai pe mine.
De multe ori te voiam
Doar pentru florile mele, un ram.
Cînd adormeai, nu te îmbrăţişam pentru tine,
Ci doar să-mi fie mie mai cald şi mai bine,

Vreau puritate iubitule, vreau puritate!
Imi vreau mîinile pe cari le săruţi, nepătate.
Acum cînd ştiu cît de mult te iubesc,
Tu, să smulgi floarea cu parfum diavolesc.
Iţi aduc înainte sufletul să-l cercetezi,
Să-l purifici în soarele curatei amiezi.
Vreau puritate iubitule, vreau puritate,
Imi vreau mîinile pe care le săruţi, nepătate!

Un călător trecător

Intîmplător,
M-a oprit un călător trecător,
Privirea lui care de nimic nu se teme
M-a robit pentru o vreme.
Ştiu, în curînd o să plece
Şi vara mea va fi rece.
Dar pentru cîntecul pe care l-a trezit trecător,
Merită să port în suflet umbră şi nor.

Plecarea călătorului trecător

Prăbuşiri iluzorii fiinţa acum mi-o înşeală,
De parc-aş privi turnuri clătinate sub nori.
Inima ostenită-i de a sîngelui caldă năvală.
Te duci, călătorule trecător!

Durerea sfîrşitului e durere — chiar dacă
Flacăra o viaţă a ars, sau o zi,
Inima sub povară la fel se apleacă.
Trecător călător, nu mă privi!
Am acum în priviri o atît de mare tristeţe,
Regretînd că te duci, c-ai venit!
Sufletul a-ngheţat şi aştept să-l dezgheţe
Soarele, urcînd liniştit.
Parcă se darmă în mine mari catedrale,
Suliţi de turnuri, subţiri, mă străpung.
Călătorule, scumpe-mi sînt poveştile tale
Dar nu pot nici cînd să te-ajung.

Liniştea mea, liniştea mea —
Necredincioasa şi rara mea stea!
Vino aproape de mine şi spune
Că ziua cea tristă se duce, apune.
Liniştea mea, liniştea mea,
Necredincioasa şi rara mea stea!

Am plecat departe

Am plecat departe să fiu o vreme sihastră,
Tihna dorită s-o aflu-nsfîrşit.
Cu mine era doar cerul şi pădurea albastră
Şi soarele urcînd în amiezi la zenit.

Şi singură, vîntul l-am ascultat, rotitor.
Şi singură, liniştea ascultat-am cum cîntă.
Doamne, — am spus — poate cînd o să mor,
Avea-voi parte de-asemenea linişte sfîntă!

Şi astfel am stat o vreme sihastră,
Aflînd tihna dorită-nsfîrşit.
Cu mine era doar cerul şi pădurea albastră
Şi soarele urcînd în amiezi la zenit.

M-am pregătit să scriu un poem. Pe hîrtie,
Versurile s-au înşirat bete, dansînd.
Era în ele atîta disgraţioasă prostie,
Atîta renunţare la vis şi la gînd!

In seara aceea m-am simţit singură-n crîng.
Totul străin îmi părea şi duşmănos.
Ciocîrlia-mi părea vrăjitoare şi cucul, nătîng.
Şi soarele un obiect fără folos.

Am fugit, fără să mă uit înapoi
Către zgomotul oraşului nu demult părăsit.
Oamenii i-am văzut atît de frumoşi şi de noi
Şi totul în jur, de prezenţa lor scumpă, sfinţit!

Pe scurt!

O DORINŢĂ MAI VECHE: Clubul amatorilor de film

Cinematograful se bucură — necontestat — de o excepţională popularitate. Dar este tot atît de necontestat că, dintre zecile de mii de spectatori care umplu sălile de cinematograf, nu toţi sînt în egală măsură iubitori ai artei filmului.

Există pătimaşi amatori de filme, care nu pierd aproape nici o premieră cinematografică — fie film artistic, documentar, desen animat sau de alt soi. Ei consideră ca o pierdere personală dacă „le-a scăpat" un film valoros, ca o durere personală vizionarea unei producţii cinematografice lamentabile, în care pelicula şi mijloacele tehnice moderne au fost irosite în chip penibil; în sfîrşit ei se simt datori — ca o obligaţie faţă de ei înşişi — să vadă din nou şi din nou, ori de cîte ori au prilejul, capodoperele clasice ale cinematografiei universale, operele intrate definitiv în istoria artei filmului.

In numele lor — precizăm: aceştia nu sînt exclusiv oameni de specialitate — adresăm Ministerului Culturii, Direcţiei Difuzării Filmelor dorinţa, exprimată şi în alte rînduri, de a găsi mijloacele pentru a prezenta cu o anume periodicitate „selecţiuni" din marele repertoriu al cinematografiei lumii.

Este de presupus de altfel că se va bucura de un succes larg iniţiativa prezentării unor filme de pionierat din epoca cinematografului mut, sau a creaţiilor mai vechi ale unor cineaşti de mare renume ca Charlie Chaplin, Eisenstein, René Clair, Pudovkin, Marcel Carné, Roberto Roselini, Lawrence Olivier, Joris Ivens, Mark Donskoi, Mario Camerini etc., sau a unor cicluri de filme pe teme cum ar fi: filme închinate istoriei P.C.U.S., cele mai reprezentative filme despre lupta antifascistă a popoarelor lumii, evoluţia cinematografiei indiene ori a altor şcoli cnematografice naţionale, neorealismul italian ş.a.m.d.

Aceasta nu va dăuna programării obişnuite a filmelor noi, ci s-ar putea realiza de pildă prin înfiinţarea unui Club al amatorului de film. Aci ar fi bine venite şi conferinţe sau discuţii însoţite de proiecţia unor filme de deosebită valoare, ca şi întîlniri cu creatori din domeniul cinematografiei.

Vor fi desigur unele dificultăţi în asigurarea filmelor necesare unui astfel de club şi, poate, în găsirea unui sistem convenabil de difuzare a biletelor. Dar învingerea unor atari greutăţi va însemna satisfacerea unei îndreptăţite cerinţe a celor care iubesc cu ardoare arta cinematografică.

MIRCEA ANDREI

Miercuri seara, la Dalles...

S-o mărturisim: ceea ce ne-a atras miercuri seara în sala Dalles a fost, mai ales la început, numele maestrului Ion Manolescu. Un recital de muzică şi poezie, dat cu concursul mult preţuitului artist al poporului, se anunţa promiţător şi nu numai prin desfătarea pe care ar fi putut-o oferi verbul său inspirat, expresivitatea rară a prezenţei sale scenice. Numele maestrului era, dintr-odată, o recomandare şi un gir pentru cele două tinere artiste, soprana Nineta Stoica şi Rozalia Bulacu-Savin, harpistă. Şi se cuvine să mulţumim marelui nostru actor în aceeaşi măsură pentru încîntarea pe care ne-a dăruit-o interpretarea subtil nuanţată a sonetelor lui Shakespeare, a fragmentelor din „Pacea" lui Aristofan şi a versurilor lui Cicerone Theodorescu, cît şi pentru faptul de a fi susţinut cu atîta căldură şi înţelegere apariţia înaintea publicului a două talente relativ puţin cunoscute.

Rozalia Bulacu-Savin ne-a permis — în prea puţinele piese pe care le-a interpretat — mai curînd să-i sezisăm decît să-i cunoaştem sensibilitatea artistică, fineţea expresiei muzicale. O remarcăm şi ca pe o acompaniatoare delicată şi discretă.

Soprana Nineta Stoica ne-a reţinut atenţia prin supleţea şi bogata paletă de exprimare a vocii ei care îi permite să atace cu degajare o diversitate de stiluri, trecînd de la un dramatism puternic (Schubert: „Margareta la tors") la un lirism gingaş (Schumann: „Sărmanul Peter") iar de aici la verva îndrăcită cerută de „Gopak-ul" lui Mussorgski, ori la umorul plin de sevă din „Zdreanţa" lui Diamandi Gheciu. I-am cere totuşi mai multă grijă în atacarea pianisimelor întrucît uneori insistenţa folosirii lor a făcut dificilă audiţia unor piese (Cîntec de leagăn de Ion Bogdan). In general, cîntăreaţa trebuie să-şi cultive vocea cu grijă şi neistovită perseverenţă.

Trebuie să-i recunoaştem Ninetei Stoica şi un alt merit, pe care am dori să-l putem atribui şi altor cîntăreţi ai noştri: acela de a fi stimulat compozitorii în crearea unor lieduri şi cîntece pe versuri actuale ale poeţilor noştri. Discutînd cu compozitorii, propunîndu-le concret texte pentru viitoarele lucrări, ea ne-a prezentat în concertul de miercuri cîteva roade ale unei astfel de colaborări (cîntecele lui Diamandi Gheciu pe versurile poeţilor Tudor Arghezi şi Mihai Beniuc), după ce la un concert anterior ne-a făcut cunoscute lucrările lui Radu Drăgan, după rondelele lui Cicerone Theodorescu. E fără îndoială, o iniţiativă preţioasă, care se cere continuată, ca şi iniţiativa Filarmonicii de a organiza recitaluri de muzică şi poezie.

S. VLAD

Scenă din „Viaţă Nouă" interpretată de tinerii actori Romeo Mogoş, Irina Barbu, Octavian Uleu, Dumitru Dunea şi Constantin Guţu.

La a 5-a aniversare a Teatrului de Stat din Constanţa

B. Lebli
directorul Teatrului de Stat din Constanţa

★ ★

Se împlinesc cinci ani de la inaugurarea Teatrului de Stat din Constanţa. Oraşul de altădată al barurilor şi restaurantelor de noapte, al revistelor pornografice şi turneelor de speculă, oraşul fără o trupă permanentă şi care nu putea şi nici n-ar fi putut să se împărtăşească în mod regulat din cele mai bune opere ale repertoriului dramatic, are astăzi un teatru de stat într-o minunată clădire nouă, îndrăgit de publicul din oraş, din întreaga regiune şi chiar din ţară. Teatrul nostru de stat are o istorie foarte scurtă, el este o creaţie a regimului nostru de democraţie populară, o dovadă a grijii acestuia pentru îmbogăţirea necontenită a culturii celor ce muncesc. Deşi relativ tînăr, teatrul din Constanţa şi-a făurit de acum o tradiţie creatoare. Această tradiţie are ca principale jaloane cele 32 de premiere; colectivul artistic a crescut şi s-a perfecţionat de la premieră la premieră, de la spectacol la spectacol. La teatrul nostru au fost viu aplaudate spectacolele: „Bolnavul închipuit" de Molière, „Vinovaţi fără vină" de A. Ostrovski, „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale, „Povestea unei iubiri" de K. Simonov", „Viaţă nouă" de M. Stehlik, „Citadela sfărîmată" de H. Lovinescu, „Drumul soarelui" de Virgil Stoenescu şi altele. De la 46.165 spectatori în anul 1951, numărul acestora a crescut la 155.000 în 1954, şi la 70.000 în primul trimestru al acestui an.

Nu este nici un secret că aceste realizări, ca şi toate realizările din domeniul culturii în ţara noastră, se datoresc grijii atente şi sprijinului din partea partidului. In acelaşi timp trebuie arătat însă că un rol de mare însemnătate în dezvoltarea teatrului nostru l-a avut tineretul (colectivul este format în majoritate din tineri) şi că tocmai de aceea ne-am făcut o sarcină de onoare din preocuparea pentru educaţia comunistă a tineretului, fie că e vorba de actori sau spectatori. In teatrul nostru au crescut tineri artişti de valoare ca Emil Sassu, Constantin Guţu, Jean Ionescu, Valentina Şambra, Marieta Mihalcea Dumitru Dunea, Iuliana Doru, Olga Moisescu, regizori ca Ion Drugan, Petru Mihail şi alţii. Dezvoltarea acestora ca artişti cetăţeni este favorizată de ajutorul unor actori mai vîrstnici cu o bogată experienţă ca tov. Mania Antonova şi alţii şi de activitatea educativă a organizaţiei de partid. Aceasta se îngrijeşte cu atenţie, pe lîngă altele, de ridicarea nivelului politico-ideologic al tinerilor actori prin studierea documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. şi ale Congresului al II-lea al P.M.R. De curînd a avut loc o adunare generală U.T.M. în care s-au discutat probleme în legătură cu atitudinea morală a tînărului actor. Ea s-a bucurat de un larg răsunet şi va contribui la închegarea mai puternică a colectivului nostru artistic.

Emil Sassu şi Valentina Şambra într-o scenă din „Mireasa desculţă",

Tinerilor le sînt dragi spectacolele noastre, ei alcătuiesc majoritatea publicului nostru. Tocmai de aceea au fost organizate şi spectacole speciale pentru tineret, duminicile dimineaţa. La aceste reprezentaţii au avut loc discuţii aprinse, pline de pasiune despre conţinutul de idei şi despre punerea în scenă a diferitelor piese. Un asemenea spectacol cu piesa „Mireasa desculţă" de Süto András şi Hajdu Zoltan a fost organizat cu sprijinul comitetului regional U.T.M. pentru 600 tineri din satele regiunii Constanţa. Din discuţiile purtate au avut de cîştigat atît membrii colectivului teatrului care au primit de la tinerii ţărani, (din cuvîntarea colectivistului Nicolae Oţeleanu din comuna Comana, raionul Negru Vodă, de pildă) sugestii în legătură cu apropierea mai puternică de viaţă a spectacolului, cît şi cei din sală care au căpătat noi cunoştinţe despre felul cum trebuie dusă lupta pentru colectivizarea agriculturii, cum trebuie înfrînte greutăţile care se ivesc în cale. Interesante au fost de asemenea discuţiile purtate după spectacolul „Viaţă nouă" de elevii din oraşul Vasile Roaită, unde tineri ca Albu Mihaela, Georgescu Iulian, Borza Victoria, Manta Magdalena şi alţii şi-au exprimat satisfacţia pentru faptul că li s-a dat posibilitatea să înţeleagă mai bine, prin felul cum le-au redat actorii chipurile diferiţilor eroi şi atmosfera piesei, condiţiile şi metodele de muncă ale marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko.

Un alt aport de seamă la educarea noii generaţii, la dezvoltarea gustului şi simţului estetic îl dau tovarăşii din colectivul nostru prin îndrumarea echipelor artistice de amatori formate în marea lor majoritate din tineri. Actorii şi regizorii noştri se deplasează deseori în mijlocul tinerilor artişti amatori din echipele artistice ale echipelor culturale de la sate, echipelor artistice sindicale, ale şcolilor şi unităţilor militare. Ei aduc aici o contribuţie de preţ, sprijinind punerea în scenă a pieselor de teatru de către artiştii amatori care întreţin cu entuziasm flacăra vie a activităţii cultural-artistice în rîndul oamenilor muncii. Astfel, regizorul Petru Mihail, secretarul organizaţiei U.T.M., a dat un ajutor preţios echipei artistice a sindicatului sanitar din raionul Negru Vodă. Regizorul Ion Drugan a sprijinit pregătirea piesei „Cu ochii-n patru" de I. Atanasiu Atlas şi Costin Dodu la Casa raională de cultură Tulcea etc. Au fost organizate de asemenea brigăzi artistice care au complectat activitatea celor de amatori în diferite campanii, au fost organizate şi spectacole model pentru instruirea brigăzilor artistice. Dacă, îndată ce ajungem într-un oraş sau sat, autobusul teatrului este înconjurat de mulţime, aceasta se datoreşte faptului că oamenii muncii ştiu că au întotdeauna ceva de învăţat din spectacolele noastre, ştiu că noi le aducem ceva din lumina culturii, că, datorită ajutorului teatrului, echipe din regiunea noastră au repurtat succese fiind premiate la cel de al III-lea Concurs al căminelor culturale şi al IV-lea Concurs al echipelor artistice sindicale. Faptul că sîntem întîmpinaţi peste tot cu atîta bucurie, că primim numeroase scrisori de mulţumire ne face să înţelegem că micile noastre sacrificii, deplasările obositoare, lupta cu arşiţa şi cu înzăpezirile, pe care n-o să le uităm multă vreme, munca de atragere a spectatorilor, nu au fost zadarnice, dau roade bogate.

Acum, la a cincea aniversare a teatrului nostru, privim cu satisfacţie în urmă şi facem bilanţul realizărilor noastre. Acum ne apar în memorie mai ales succesele noastre, bucurii ca acelea cînd autorul dramatic Horia Lovinescu ne-a arătat că apreciază felul cum am realizat spectacolul cu piesa lui, „Citadela sfărîmată", scrisoarea de răspuns pe care ne-a trimis-o scriitorul sovietic Konstantin Simonov şi altele. Privind însă frumoasa şi spaţioasa clădire pe care ne-a pus-o la dispoziţie partidul şi poporul, mijloacele tehnice superioare pe care le folosim, ne dăm seama că trebuie să fim modeşti, că mai avem de făcut destule pentru a fi la înălţimea marii încrederi ce ni se arată zi de zi. In acest sens, una din sarcinile cele mai de seamă pe care vom căuta s-o îndeplinim în condiţii cît mai bune, va fi aceea de a dovedi şi mai multă grijă pentru educarea poporului, a minunatului nostru tineret.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat al Uniunii Tineretului Muncitor

Comitetul raional își spune cuvîntul

Zilele trecute a avut loc plenara comitetului raional U.T.M. Stalin-Bucureşti, la care s-a discutat proiectul Statutului modificat al U.T.M.

Luînd cuvîntul la discuţii, numeroşi membri ai comitetului, tovarăşi din aparatul comitetului raional, invitaţi la această plenară şi-au exprimat acordul lor faţă de proiectul Statutului modificat şi au subliniat importanţa deosebită pe care o prezintă pentru activitatea organizaţiei noastre. Ei au arătat că studierea atentă a proiectului va ajuta fiecărui membru al organizaţiei, indiferent de locul unde activează, să-şi cunoască mai bine îndatoririle şi drepturile sale, să-şi dea seama cu mai multă claritate de rolul pe care îl are în traducerea în viaţă a sarcinilor ce-i revin ca membru al organizaţiei noastre.

În cuvîntul lor, participanţii la plenară s-au referit în mod deosebit la prevederile cu privire la membrii U.T.M., îndatoririle şi drepturile lor. Tov. Badea Iustin a arătat că prevederile acestui capitol, ca şi întreg Proiectul de Statut, ridică mai mult calitatea de membru al organizaţiei. De asemenea, drepturile acordate membrilor de organizaţie, crearea de condiţii prielnice pentru ca aceştia să ridice în faţa organizaţiei orice problemă i-ar frămînta, întăreşte şi mai puternic la fiecare utemist sentimentul de stăpîn în organizaţie.

Mai mulţi tovarăşi s-au referit în cuvîntul lor la sarcinile organizaţiilor de bază U.T.M. prevăzute în proiect. Tov. Badea Iustin a subliniat importanţa aliniatului „e", articolul 44, în care se arată că organizaţiile de bază ale U.T.M.: „se ocupă de organizarea în mod plăcut şi educativ a timpului liber al tineretului prin acţiuni culturale şi sportive de masă ca: seri ale cîntecului şi dansului, reuniuni tovărăşeşti, hore, şezători, vizionări colective a pieselor de teatru, filmelor, muzeelor etc. trezeşte în rîndurile tineretului interesul pentru citirea literaturii şi îl mobilizează la activitatea echipelor de artişti amatori, antrenează tineretul în activitatea de cultură fizică şi sport, stimulează interesul tinerilor pentru turism — mijloc important pentru cunoaşterea bogăţiilor şi frumuseţilor patriei".

El a arătat că această prevedere va contribui la o înviorare considerabilă a vieţii culturale şi sportive, va aduce o îmbunătăţire indiscutabilă în întreaga activitate a U.T.M., va uşura antrenarea maselor largi ale tineretului la acţiunile organizaţiei.

Participanţii la plenară au făcut şi o seamă de propuneri de îmbunătăţire a proiectului Statutului modificat al U.T.M.

Tov. Ioan Elena şi alţii, de exemplu, au propus ca la Capitolul I. pct. I. să se arate că cel ce devine utemist este dator nu numai să recunoască Statutul, să se supună hotărîrilor U.T.M., ci să se precizeze că el trebuie să fie un luptător activ pentru traducerea lor în viaţă. Argumentîndu-şi propunerea, ei au arătat că mai sînt încă în organizaţie unii utemişti care recunosc Statutul U.T.M., sînt de acord cu hotărîrile organizaţiei, dar nu fac nimic sau aproape nimic pentru traducerea lor în viaţă.

S-au mai făcut de asemenea şi alte propuneri privind îmbunătăţirea anumitor prevederi din proiectul Statutului modificat.

Plenara, în întreaga desfăşurare a lucrărilor sale, şi-a arătat satisfacţia faţă de prevederile actualului proiect de Statut, subliniind că acestea corespund într-adevăr nivelului de dezvoltare, de creştere politică a organizaţiei de tineret din ţara noastră.

Discuţiile purtate în special în jurul problemei privind calitatea de membru al organizaţiei au scos în evidenţă cu prisosinţă simţămîntul de încredere şi bucurie cu care tinerii au privit cerinţele pe care proiectul de Statut modificat le ridică în faţa membrilor U.T.M. Ele au dovedit grija pe care o poartă aceştia ridicării continue a calităţii de membru de organizaţie.

În ultima parte a lucrărilor sale, plenara s-a ocupat de felul cum este organizată dezbaterea proiectului Statutului modificat în organizaţiile de bază din raion. Plenara a recomandat să se vegheze ca discutarea proiectului de Statut să fie strîns legată de activitatea concretă, practică a organizaţiilor de bază, ca odată cu aceste discuţii să se facă într-adevăr o analiză atentă a principalelor slăbiciuni din munca organizaţiilor de bază U.T.M. respective, să se analizeze cu seriozitate felul cum au fost respectate prevederile statutului U.T.M.

In încheierea plenarei s-a stabilit ca discutarea în organizaţiile de bază a proiectului Statutului modificat al U.T.M. să fie folosită ca un prilej favorabil ridicării muncii organizaţiilor de bază U.T.M. respective, întăririi democraţiei de organizaţie în special prin activizarea fiecărui utemist în parte.

P. ISPAS

Cadre de nădejde

Expunerea tovarăşului inginer Constantin Dumitrescu pare a fi deosebit de interesantă, ea este urmărită cu atenţie de studenţii anului I al Institutului agronomic din Craiova.

(Foto: Agerpres)

La Casa Ziariştilor din Capitală

In cadrul pregătirilor pe care ziariştii din ţara noastră le face în legătură cu întîlnirea internaţională a ziariştilor, care va avea loc la Helsinki între 10 şi 15 iunie, joi seara a avut loc la Casa Ziariştilor din Bucureşti o adunare a ziariştilor din Capitală.

Cu acest prilej, tov. Alexandru Cornescu, secretar general al Uniunii Ziariştilor din R.P.R., a făcut o expunere arătînd că scopul întîlnirii de la Helsinki este întărirea relaţiilor de prietenie şi colaborare între ziariştii din întreaga lume.

La întîlnirea internaţională a ziariştilor, care va avea loc la Helsinki, vor participa ziarişti din 40 de ţări. Printre organizaţiile ziariştilor care şi-au anunţat participarea la această întîlnire se numără cele din Franţa, U.R.S.S., Japonia, Egipt, Mexic, R. P. Chineză, India, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, Albania, Polonia, Brazilia, Pakistan, Chile, Finlanda. (Agerpres).

In atenţia crescătorilor de oi

Potrivit previziunilor Institutului meteorologic luna mai va fi în general ploioasă, cu scăderi ale temperaturii în jurul datelor de 12 şi 20 mai, la munte aceste scăderi atingînd 0° Pentru a se evita pierderile în rîndul oilor din pricina intemperiilor, Ministerul Agriculturii recomandă ca tunderea oilor să fie amînată în acest an pînă cînd se va stabiliza timpul călduros. După aceasta se vor tunde întîi oile din raioanele de şes, apoi cele din zona deluroasă şi la urmă oile din zona muntoasă a ţării.

(Agerpres).

ELEVI ŞI STUDENŢI!

Asiguraţi-vă primirea în continuare a ziarelor şi revistelor pentru timpul vacanţei de vară.

Reînnoiţi din timp abonamentele prin difuzorii voluntari din şcoli şi facultăţi şi factorii poştali!

Copiii vor căpăta cunoştinţe multilaterale

Şi în şcoala noastră, ca în toate şcolile din ţară, propunerile pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală pentru reorganizarea şcolii de cultură generală au fost viu discutate.

Le-am discutat om cu om, în grup, în consiliul pedagogic, cu părinţii şi, însfîrşit cu cei asupra cărora se răsfrîng în mod direct, cu elevii.

Intrucît noi am rezolvat cu succes problema şcolii mixte, reuşind printr-o muncă susţinută — dusă de un colectiv didactic puternic — să realizăm o valoroasă prietenie între copii (băieţi şi fete), să avem o bună disciplină şi un apreciabil nivel de cunoştinţe, viabilitatea şcolii mixte nu a mai constituit o preocupare pentru noi. Rezultatele ce le-am obţinut ne îndreptăţesc să privim cu încredere viitorul. Propunerile referitoare la structura şi conţinutul învăţămîntului, discutate aşa cum am arătat, cu toţi cei interesaţi, ne-au făcut să le putem aprecia la justa valoare.

Elevilor şcolii de şapte ani li se creează acum mari posibilităţi pentru un studiu temeinic. Aceasta datorită faptului că, prin alcătuirea planurilor de învăţămînt pe baza predării concentrice şi prin descărcarea programelor şcolare (o parte din materie trecînd la clasele VIII-IX) se creează un preţios timp disponibil. Predarea concentrică îşi are foloasele sale — pentru clasele V-VII — în faptul că elevii nu vor mai consuma mult timp pentru însuşirea unor noţiuni de multe ori abstracte şi ca atare greu accesibile pentru nivelul de cunoştinţe realizat la această vîrstă. Se va realiza astfel o mai reală legătură cu cunoştinţele predate în clasele I-IV. De altfel, pentru a se evita cît mai mult bruscheţea în trecerea de la clasele I-IV la clasele V-VII, pentru a se uşura aprofundarea cunoştinţelor, sistematizarea şi dezvoltarea lor, propunerile pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului, prevăd o mai matură pregătire a elevilor în clasele I-IV la ştiinţele naturale, istorie, şi geografie.

Introducerea studiului anatomiei şi fiziologiei şi al chimiei organice vor da absolventului a VII clase cunoştinţe practice care să-i permită o mai bună orientare în mediul înconjurător, în viaţă. Toate acestea, la care se mai adaugă studiul celei de a doua limbi moderne, alături de justa dozare a cunoştinţelor la celelalte obiecte de învăţămînt, duc la o armonioasă dezvoltare instructiv-educativă a copilului, pregătindu-l pentru a da un bun randament în orice domeniu de activitate.

Cadrele didactice care îşi duc activitatea în şcoala de şapte ani au primit cu mare mulţumire propunerea Ministerului Învăţămîntului cu privire la politehnizarea şcolilor. Invăţămîntul de şapte ani, pe cale de a deveni general şi obligatoriu are nu numai rolul de factor principal în culturalizarea maselor, ci şi pe acela de izvor de cadre pentru variatele domenii de activitate din patria noastră. Propunerile Ministerului Invăţămîntului care ţin seama de crearea unui orizont cultural necesar omului societăţii socialiste, dă copiilor suficient timp care, utilizat de cadre pricepute în ateliere, laboratoare, pe terenuri experimentale, în vizite sau activităţi organizate la unităţi productive, va ajuta întărirea educării în spiritul muncii, va dezvolta copiilor dragostea pentru activitatea practică.

Părinţii elevilor de la şcoala noastră au venit şi vin mereu pentru a ne cere noi lămuriri în legătură cu restructurarea şcolii şi-şi exprimă mulţumirea faţă de complectarea conţinutului învăţămîntului, care dă absolventului a şapte clase o mai certă orientare, precum şi faţă de timpul ce s-a creat pentru studiu. O parte din părinţi sînt gata să ne ajute pentru a organiza, în subsolul clădirii, un atelier unde copiii să poată lucra, alţii au venit cu propunerea să facem o clădire specială în care să putem organiza ateliere pe patru specialităţi.

Elevii noştri sînt entuziasmaţi de noile perspective ale şcolii. În urma discuţiilor ce le-au avut, cu noi sau cu părinţii, sînt convinşi pe bună dreptate că absolvind şapte clase în noile condiţii vor fi mai bine pregătiţi, vor putea — cu mai multă uşurinţă — să-şi însuşească cunoştinţele ce se predau în învăţămîntul profesional sau mediu. Ei şi-au manifestat însă dorinţa ca direcţia şcolii şi organizaţia de pionieri să ia măsuri pentru limitarea timpului activităţii extraşcolare şi obşteşti deoarece vor să folosească din plin acest timp pentru studii şi pentru pregătirea politehnică.

Ne aflăm în faţa unui eveniment de seamă. Prin înfăptuirea lui şcolile de şapte ani vor avea posibilitatea să dea o cît mai armonioasă, mai complectă pregătire absolvenţilor lor.

N. ŞERBAN
directorul Şcolii mixte de 7 ani nr. 11 — Bucureşti

Conferinţa de presă a delegaţiei Marii Adunări Naţionale care a vizitat U. R. S. S.

Joi la amiază a avut loc la Palatul Marii Adunări Naţionale o conferinţă de presă a delegaţiei Marii Adunări Naţionale care a vizitat recent Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Au luat parte deputaţii C. Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale, conducătorul delegaţiei, Tiţă Florea, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, Petre Lupu, Florian Dănălache, A. Breitenhofer, E. Nicolaev, prof. dr I. Ţurai, Romulus Zăroni şi dr. Elena Vîlcoci, membri ai delegaţiei.

La conferinţa de presă au asistat tovarăşii A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, M. Roşianu şi Gh. Vidraşcu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale precum şi I. S. Ilin şi A. N. Goncearuk, secretari ai Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Au participat conducători ai ziarelor centrale şi radioului, numeroşi ziarişti romîni şi străini.

Deschizînd conferinţa de presă, deputatul Constantin Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale, conducătorul delegaţiei, a declarat printre altele:

In vederea întăririi continue a prieteniei frăţeşti, a dezvoltării colaborării strînse şi multilaterale dintre popoarele sovietic şi romîn, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a invitat o delegaţie a Marii Adunări Naţionale a R.P.R. să viziteze Uniunea Sovietică în cursul lunii aprilie a anului acesta. Marea Adunare Naţională a răspuns cu căldură acestei invitaţii, desemnînd o delegaţie de 15 deputaţi, formată din muncitori, directori de întreprinderi, ţărani colectivişti, oameni de ştiinţă şi cultură, activişti ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, reprezentanţi ai organelor locale ale puterii de stat, care au vizitat Uniunea Sovietică între 6—26 aprilie 1956.

In timpul petrecut în Uniunea Sovietică, delegaţia noastră a vizitat importante centre industriale şi culturale ca Moscova, Leningrad, Kiev, Stalingrad, Ufa, Odesa, Chişinău, Saratov şi alte oraşe, numeroase uzine şi fabrici, instituţii de ştiinţă şi cultură, colhozuri, sovhozuri şi S.M.T.-uri, muzee şi biblioteci, monumente şi locuri istorice, a venit în nemijlocit contact cu harnicii oameni sovietici, care sub conducerea P.C.U.S. construiesc cu succes comunismul. De la început ne-au impresionat în mod deosebit primirea caldă ce ni s-a făcut, grija de a se crea delegaţiei Marii Adunări Naţionale toate posibilităţile pentru ca ea să cunoască îndeaproape viaţa şi munca poporului sovietic, pentru ca vizita noastră să fie rodnică.

Ţinem să subliniem întrevederile cordiale avute cu tovarăşii Kliment Efremovici Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii, V. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor, M. P. Tarasov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., discuţiile prieteneşti purtate cu numeroşi deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ai Sovietelor Supreme ale republicilor unionale.

Din momentul sosirii delegaţiei noastre pe aeroportul Vnukovo din Moscova şi pînă la plecarea din gara Chişinău, mii şi mii de oameni sovietici şi-au exprimat sentimentele de dragoste şi prietenie tradiţională faţă de poporul romîn. Primirea delegaţiei noastre în toate oraşele se transforma în însufleţite manifestaţii ale prieteniei romîno-sovietice.

Ne-am putut da seama că oamenii sovietici cunosc istoria ţării şi o poporului nostru, că ei se bucură de succesele obţinute de poporul romîn pe drumul construirii socialismului ca de propriile lor succese, fiind gata să ne acorde şi în viitor sprijinul lor frăţesc în toate domeniile de activitate. Noi i-am asigurat că poporul romîn preţuieşte şi va păstra ca lumina ochilor prietenia dintre popoarele noastre, prietenie cu adînci legături în trecut, cimentată prin jertfele de sînge în lupta împotriva fascismului, prin lupta pentru marea cauză comună: făurirea socialismului şi comunismului.

Delegaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a fost puternic impresionată de măreaţa luptă desfăşurată de poporul sovietic pentru traducerea în viaţă a istoricelor hotărîri ale Congresului XX al P.C.U.S, pentru îndeplinirea cu succes al celui de-al şaselea plan cincinal.

Ştiinţa sovietică, care şi-a cucerit unul din primele locuri în lume, ne-a înfăţişat una dintre cele mai impresionante realizări ale ei: centrala atomo-electrică — prima din lume — pe care delegaţia noastră a vizitat-o. Aceasta a înfăţişat fiecăruia dintre noi perspectivele strălucite pe care folosirea paşnică a energiei atomice le deschide întregii omeniri. Ne-am simţit mîndri că primim ajutor de la poporul sovietic pentru dezvoltarea propriei noastre energii nucleare. Au rămas adînc întipărite în amintirea noastră imaginile neţărmuritei griji a P.C.U.S. şi guvernului sovietic pentru tînăra generaţie.

Delegaţia noastră a avut fericirea să viziteze numeroase monumente şi locuri istorice legate de trecutul glorios de luptă al popoarelor Uniunii Sovietice, al P.C.U.S., de viaţa şi lupta lui Vladimir Ilici Lenin, organizatorul P.C.U.S. şi conducătorul primului stat socialist din lume.

In încheiere tovarăşul C. Pîrvulescu a spus:

In scurt timp o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. ne va vizita ţara şi va avea posibilitatea să cunoască succesele obţinute pe drumul construirii socialismului de poporul nostru sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, sentimentele de prietenie frăţească şi adîncă recunoştinţă pe care le nutreşte poporul romîn faţă de poporul sovietic — eliberatorul şi prietenul nostru de nădejde.

Marea Adunarea Naţională, toţi oamenii muncii din patria noastră aşteaptă cu multă bucurie această vizită.

A luat apoi cuvîntul deputatul Florian Dănălache.

Am rămas adînc impresionaţi de simţămintele manifestate de poporul sovietic faţă de poporul romîn.

A trebuit să facem eforturi deosebite pentru a putea răspunde măcar la o parte din numeroasele invitaţii pe care le primeam în fiecare oraş. Acolo unde poposeam doar şi pentru cîteva ore, se statorniceau asemenea legături, încît momentul despărţirii era foarte greu şi pentru noi şi pentru oamenii sovietici. Imi amintesc de colhoznicii din Zavidovo, de la hotarul dintre regiunea Moscova şi regiunea Kalinin, care ne-au ieşit în şosea şi ne-au întîmpinat cu tradiţionala pîine şi sare, ca semn de bucurie că am intrat pe teritoriul regiunii lor. Tovarăşul Voroşilov, vechiul şi cunoscutul militant al mişcării revoluţionare, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, s-a interesat îndeaproape despre viaţa şi munca G.A.C. „Drumul lui Lenin" şi ne-a spus să trimitem cele mai calde simţăminte colectiviştilor din această gospodărie, prietenii săi personali, pe care l-a vizitat în două rînduri. Imaginea luminoasă a marelui popor sovietic ospitalier şi prietenos, profund ataşat cauzei păcii, va fi continuu un imbold în munca şi lupta noastră pentru construirea socialismului în patria noastră.

Răspunzînd la unele întrebări ale ziariştilor tov. Florian Dănălache a vorbit apoi despre atenţia deosebită ce se acordă în Uniunea Sovietică generalizării metodelor avansate de muncă.

Deputatul Tiţă Florea, care a luat apoi cuvîntul arătînd diferite aspecte ale construcţiilor din oraşele Leningrad, Stalingrad şi Kiev, a spus printre altele:

Tot ce am văzut în decursul vizitei noastre, avîntul cu care munceşte poporul sovietic, sînt o mărturie vie a politicii de construcţie paşnică a Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic.

Răspunzînd la unele întrebări ale ziariştilor tov Tiţă Florea a arătat că în cursul vizitei lor în Uniunea Sovietică deputaţii romîni au luat cunoştinţă de rodnica muncă a organelor locale ale puterii de stat sovietice.

Deputatul Anton Breitenhofer a vorbit despre unele probleme ale vieţii culturale în Uniunea Sovietică.

Delegaţia noastră a vizitat numeroase instituţii de cultură, şcoli, universităţi, muzee, biblioteci, monumente istorice, a asistat la reprezentanţii de teatru şi operă, a stat de vorbă cu oameni de ştiinţă şi cultură, profesori, cu studenţi.

Partidul Comunist şi Statul Sovietic acordă o mare grijă dezvoltării culturale a întregului popor sovietic şi înainte de toate generaţiei tinere.

Invăţămîntul şi educaţia sovietică cultivă internaţionalismul proletar şi patriotismul socialist, dragostea faţă de om, de pace şi prietenie între popoare. La renumita Universitate „Lomonosov" din Moscova, printre cei peste 24.000 de studenţi sovietici şi din alte ţări învaţă şi un număr însemnat de studenţi din ţara noastră.

Tov. A. Breitenhofer a subliniat de asemenea bucuria deosebită resimţită de membrii delegaţiei care au constatat că arta şi cultura poporului romîn sînt cunoscute, preţuite şi iubite de oamenii sovietici Am simţit aceasta, atît în cuvintele elogioase ale oamenilor de cultură sovietici despre cuceririle culturii romîneşti, cît şi în entuziasmul pe care-l manifestă oamenii sovietici cînd ascultă muzică romînească sau vizionează spectacole romîneşti. Cîntece romîneşti se cîntă atît la Chişinău şi la Moscova, cît şi la Ufa şi pînă şi în Oktiabrsk.

Răspunzînd la întrebările unor ziarişti, deputatul prof. dr. I. Ţurai, s-a ocupat despre unele probleme ale sănătăţii în U.R.S.S.

Ceea ce constituie caracterul fundamental al structurii organizatorice a medicinei Uniunii Sovietice — a spus vorbitorul — este aceea că îngăduie aplicarea realizărilor ştiinţei şi tehnicii medicale în proporţii de masă. Ocrotirea sănătăţii în Uniunea Sovietică, cum vă este cunoscut tuturor, are caracter de stat.

Deputatul Petre Lupu, membru al delegaţiei, răspunzînd la o serie de întrebări ale reprezentanţilor presei a vorbit despre schimbul de experienţă pe care membrii delegaţiei l-au avut cu reprezentanţi ai Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, îndeosebi cu conducătorii comisiilor permanente ale Sovietului Suprem.

Reprezentanţii Sovietului Suprem al U.R.S.S. au reţinut un lucru interesant din activitatea deputaţilor Marii Adunări Naţionale a R.P.R. şi anume activitatea împuterniciţilor deputaţilor în perioadele dintre sesiuni.

La întrebările unor ziarişti cu privire la organizarea muncii în sovhozurile sovietice, deputatul Romulus Zăroni, membru al delegaţiei, a scos în evidenţă înaltul grad de mecanizare a muncilor agricole şi lucrărilor anexe în cadrul unităţilor agricole socialiste din U.R.S.S.

★

Vineri după amiază a avut loc în sala Ateneului R.P.R. o adunare publică convocată de Sfatul popular al Capitalei, în cadrul căreia membri ai delegaţiei Marii Adunări Naţionale a R.P.R. care a vizitat recent Uniunea Sovietică, la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., au împărtăşit oamenilor muncii din Bucureşti impresii din timpul vizitei făcute în marea Ţară a Socialismului.

La adunare au asistat A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti şi membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Întrecerea tinerilor hunedoreni în întîmpinarea Congresului U. T. M.

Tinerii siderurgişti de la Combinatul „Gh Gheorghiu-Dej" din Hunedoara se pregătesc să întîmpine prin muncă rodnică cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor

La realizările obţinute în primele patru luni ale anului cînd au dat peste plan 9644 tone de fontă 2368 tone de oţel, 4070 tone de laminate ei adaogă şi luna aceasta altele noi Intre 1 şi 8 mai brigăzile de furnalişti conduse de Avram Culda. Ioan Bîldea şi Miron Şerban de la furnalul nr. 1 au dat cu 4 la sută mai multă fontă decît prevedea planul de producţie al furnalului

În secţia de laminoare întrecerea în întîmpinarea Congresului U.T.M. se desfăşoară cu avînt Brigăzile de tineret conduse de Vasile Siramschi, Nicolae Tipel şi Ludovic Fruca au dat peste plan în primele zile ale lunii mai 247 tone de oţel laminat.

Pentru a cinsti prin muncă avîntată Congresul U.T.M., tinerii muncitori din combinat au luat sub patronajul lor şi furnalul nr. 1. Furnalele nr 1 şi 2 se numesc acum „furnalele tineretului" deoarece sînt deservite numai de ei. De asemenea şi termocentrala electrică din cadrul combinatului este deservită tot de tineri Tinerii din ramura transporturilor au luat de curînd sub patronajul lor sectorul I, unul dintre cele mai importante sectoare din cadrul transporturilor uzinale din Combinat.

(Agerpres)

In atenţia Ministerului Industriei Lemnului

Cei ce muncesc la I.F.E.T. Dorna-Cîndrenilor n-au nevoie de condiţii de viaţă omeneşti?

De multe ori în ziarul local sau în ziarele centrale, găseşti ştiri şi reportaje despre munca ce se desfăşoară la I.F.E.T Dorna-Cîndrenilor. Aici se află şi sectorul forestier Dornişoara. În acest an, pînă la începutul lunii aprilie sectorul a figurat ca sector fruntaş în cadrul I.F.E.T.-ului Intr-adevăr depăşirile de plan lunare au întrecut 90 la sută iar economiile au atins cifra de 182 120 lei

Majoritatea muncitorilor de aici sînt tineri — tractorişti, călăuşi şoferi pe remorci, sortatori secţionatori, descărcători etc. Numeroşi fruntaşi în producţie — mereu mai multe nume noi alături de cele cunoscute — au ajuns să realizeze zilnic cîte 2-3 norme Prin aceasta s-a asigurat cu material o serie de gatere şi o serie de fabrici pentru mobilă

Dar cum sînt răsplătite eforturile muncitorilor forestieri?

Intreprinderea I.F.E.T. Dorna Cîndrenilor a asigurat oamenilor de aici oarecari condiţii de muncă şi de trai In primul rînd este vorba de înfiinţarea unui magazin universal. Găseşti aici multe lucruri de la perechea de pantofi cizme şi bocanci atît de necesari pînă la costume, stofe articole de menaj aparate de radio ceasornice etc. Magazinul de peste drum este plin cu alimente din cele mai necesare De asemenea întreprinderea s-a îngrijit de construirea unui cuptor de pîine şi a adus brutari calificaţi care fabrică zilnic pîine proaspătă. Cantina şi bucătăria sînt deservite de tineri harnici. Graţie bucătarului şef, mîncarea, chiar dacă nu se distinge prin variaţie, este bine pregătită şi gustoasă fapt pentru care muncitorii sînt mulţumiţi. Cu toate acestea, se poate spune că direcţia şi serviciile acestei întreprinderi nu au făcut aproape nimic — comparativ cu necesităţile şi posibilităţile existente — pentru a asigura condiţii optime de muncă şi trai salariaţilor săi direct productivi. De ce? Vom vedea imediat din cele ce urmează

O serie de parchete sînt deservite de tractoare K.D. Tinerii care conduc aceste tractoare sînt deosebit de harnici Lunar fiecare transportă peste plan de la 800 la 2000 metri cubi de lemn pînă la rampa de încărcare. Printre cei mai buni tractorişti, pînă mai dăunăzi, se numărau Mădăraş Alexandru, fratele său Mădăraş Ştefan şi Dărăban Eugen care transportau buşteni enormi din parchetele Doborîturi de vînt şi Panta Căprarului. Dar elanul pe care l-au avut altădată, azi nu îl mai găseşti la ei. Mădăraş Alexandru a fugit de pe tractor pe o remorcă, ceilalţi doi sînt gata să facă şi ei la fel. Cît priveşte restul, unii au fost anunţaţi că dacă vor pot lucra la cojit buşteni, alţii nu ştiu nimic ce o să se întîmple cu ei şi pierd vremea prin dormitor. Patru tractorişti calificaţi au fost anunţaţi — cu puţină vreme înainte — că chiar cu începere de a doua zi, pot pleca să lucreze în altă parte Nu li s-a dat nici preaviz nici transfer, nimic. Oare ce s-a întîmplat aici? Ce nu merge cum trebuie?

In serviciile contabilităţii şi normării, s-au strecurat oameni de teapa fostului plutonier de jandarmi Dumitru Văraru. Ei contribuie la înrăutăţirea situaţiei de aici. Iată un exemplu o serie de tractorişti, printre care şi cei trei amintiţi mai sus, au fost propuşi pentru premiere cu sume de la 300 la 740 de lei. Ei au fost anunţaţi din timp despre acest lucru. Cînd a sosit însă ziua premierilor nu numai că nu li s-au dat aceşti bani, dar s-au pomenit că li s-au tăiat şi din salarii cîteva sute de lei Această situaţie nu a fost justificată în nici un fel celor lezaţi.

Au trecut pe aici activişti ai comitetului regional şi raional de partid. Tinerii s-au plîns de nerespectarea drepturilor lor. Rezultatul e că s-au luat o serie de măsuri, care au fost contramandate odată cu plecarea de aici a tovarăşilor activişti Şi nu numai atît. Dumitru Văraru se socoteşte în drept să tragă la răspundere pe cei ce se plîng, amintindu-le că o vor păţi şi mai rău Aşa s-a întîmplat, de pildă cu Alexandru Mădăraş. După ce au plecat de aici doi activişti de partid, a fost chemat la birou şi i s-a atras atenţia că nu e decît „un simplu tractorist care oricînd poate fi aruncat afară"

Iată un alt aspect al situaţiei: se întîmplă că manipulanţii nu fac bonurile de lucru la timp sau dacă le fac „uită" să treacă toate zilele de lucru ale tractoriştilor Aşa a păţit tînărul Constantin Bondiuc căruia i-a fost reţinut salariul pe 9 zile. Aşa a păţit şi Zahaniuc Iacob, care deşi a lucrat zi de zi, cu depăşiri de plan însemnate, s-a pomenit că are 16 zile lipsă. Biroul contabilităţii a recunoscut că s-a comis o greşeală „care desigur nu se va mai repeta". Dar banii nu s-au înapoiat tinerilor. „Ce-a fost, a trecut — spuneau cei vinovaţi — pe viitor să nu se mai întîmple".

Dar cinci zile lipsite nemotivat sînt suficiente pentru ca dreptul la concediu să fie pierdut. Ce vor face tinerii cărora li s-au pus pe nedrept în sarcină absenţe?

Acesta e un aspect al problemei Privind însă mai profund lucrurile constatăm şi alte neajunsuri.

In ceea ce priveşte condiţiile de trai e de-ajuns să ne aruncăm privirea în cîteva dormitoare Unele nu au mai fost văruite de ani de zile, iar cearceafurile se pot asemăna cu hainele hornarilor. In privinţa aceasta o parte de vină o poartă şi unii tineri, ceea ce însă nu justifică lipsurile conducerii. Saltelele sînt numai pleavă iar perne nu există. Pe la încheieturile paturilor s-au ivit ploşniţe care, nestîrpite la timp, şi-au sporit numărul.

Sanitarul sectorului — tînărul Petre Cucoş — se poartă cu o adevărată creastă...cocoşească, cu pantofi cu talpă de trei stînjeni şi cu pantaloni de te miri cum reuşeşte să-i îmbrace dimineaţa, — e ca şi inexistent în muncă. Au încercat destui utemişti să-l facă să înţeleagă că ar fi cazul să se apuce de treabă, să intre în atribuţiile sale Degeaba! Liniştit, aprinzîndu-şi ţigara, nu ia în consideraţie criticile aduse la adresa sa de muncitorii din pădure, care se vaită că nu au nici D.D.T şi nici un post de prim-ajutor Cînd sînt prea insistenţi, sau mai bine zis cînd îl prind cu arcanul şi îl aduc la postul sanitar pentru vreun caz mai grav, el se mulţumeşte să dea trei aspirine, două sulfamide şi în cel mai bun caz un piramidon. Dacă un muncitor a fost accidentat la o mînă sau la un picior, în dreptul numelui său în fişă găseşti scris: „Stare gripală. Diagnostic... (!) 3 aspirine".

A trecut pe aici directorul tehnic al trustului, tov. Mihail Băncilă. A venit cu o limuzină. A luat cunoştinţă de toate acestea. A promis că va lua măsuri. A asigurat muncitorii că peste trei zile trimite 5000 kg de talaş fin pentru saltele. „Asta, tovarăşi e prima măsură concretă, care va fi urmată de altele Pestre trei zile trimiteţi în gară un grup să descarce talaşul. Nu de altceva, dar să nu intre vagoanele în locaţie Doar ştiţi! Economii şi iar economii"...

Au fost prezenţi muncitorii la descărcatul talaşului şi a treia, a patra, şi a cincea, şi a şasea zi. Dar talaşul n-a mai sosit. Uitasem să arăt că în urma celor aflate de la muncitori cum că ar fi ploşniţe prin dormitoare, tov. director a dispărut de aici cu luxoasa sa limuzină, chiar în aceeaşi seară

Tinerii au format o echipă artistică de amatori. Cu toate acestea, ei nu pot să trăiască o viaţă intens culturală. In acest sector se găsesc peste 150 de tineri. Se spune că au un club. Pereţii îi sînt coşcoviţi, biblioteca săracă. Se găsesc cca 20 de volume de literatură beletristică şi peste 1000 de broşuri (sînt mai ieftine)

Cum poate fi vorba de concursul „Iubiţi cartea"? Cum poate justifica fondul cultural tov. Rotundu Aurel, preşedintele comitetului de întreprindere? Sau şi el şi-a însuşit lozinca directorului Băncilă în legătură cu „economii cu orice preţ"? Sau gîndeşte că muncitorii în pădure n-au nevoie de cultură, de sport, de odihnă?

Aceste probleme reprezintă în totalitatea lor, nepăsarea conducerii faţă de nevoile şi cerinţele tineretului. Reprezintă comoditatea de a se ocupa concret de îmbunătăţirea muncii şi de traiul oamenilor. Şi mai reprezintă ceva: mulţumirea de a sta cu nasul în dosare, de a mucegăi în birouri. Şi de ce n-ar face-o? Salariul merge, de controlat nu-i controlează nimeni sau, dacă-i controlează, cei ce vin privesc tot în dosare Căci se gîndesc, probabil: „Ce să căutăm la cei din pădure? Lasă-i să trăiască aşa.." Dar ceea ce trebuie să intre bine în mintea celor cu munci de răspundere de la I.F.E.T., e faptul că tinerii de aici, dacă muncesc în pădure, au şi ei dreptul la o intensă viaţă culturală, la cearceafuri şi dormitoare curate, la premierile cuvenite şi la tot ceea ce direcţiunea acestui I.F.E.T. este obligată să le asigure.

Oare Ministerul nu are nimic de spus şi de făcut în legătură cu această situaţie?

ION TEOHARIDE

5 ani de apariţie a revistei „Instructorul de pionieri"

Se împlinesc cinci ani de la apariţia primului număr al revistei „Instructorul de pionieri".

Revista „Instructorul de pionieri" se adresează acelor utemişti cărora organizaţia le-a încredinţat sarcina de cinste de a se îngriji de educaţia generaţiei constructorilor de mîine, pionierii. Revista are menirea de a ajuta zi de zi, competent şi multilateral instructorii de pionieri în rezolvarea sarcinilor lor complexe, în aşa fel încît aceştia să se poată orienta, să fie capabili să călăuzească dezvoltarea copiilor pe cel mai potrivit drum, să le ofere mereu ceva nou, interesant şi util. Strădania colectivului redacţional a tins perseverent către realizarea acestui scop. De fiecare dată, instructorii de pionieri au găsit în revista lor articole care cuprindeau o experienţă concretă, legată de problemele arzătoare ale educaţiei comuniste a copiilor, în spiritul dragostei pentru muncă, al respectului şi ataşamentului faţă de colectiv. Revista a pus coloanele sale la dispoziţia celor care voiau să dezbată probleme de interes major, a cerut cu perseverenţă sfatul specialiştilor, dînd cuvîntul profesorilor şi pedagogilor experimentaţi.

Instructorii de pionieri şi activiştii utemişti aşteaptă ca revista lor să-şi lărgească tot mai mult orizontul, să atace cu mai mult curaj problemele complexe ale creşterii omului nou, să-şi îmbogăţească necontenit tematica

Cu prilejul împlinirii a cinci ani de muncă rodnică, „Scînteia tineretului" urează colectivului redacţional al revistei „Instructorul de pionieri" noi succese în îndeplinirea nobilei sale misiuni

De peste hotare

Comunicatul comun asupra tratativelor franco-iugoslave desfășurate la Paris

PARIS 11 (Agerpres). — După cum transmite agenția Taniug la 11 mai s-au încheiat la Paris tratativele franco-iugoslave. După încheierea tratativelor a fost dat publicității un comunicat în care se spune printre altele:

„Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia și președintele Vecei Executive Federative a vizitat Franța între 7 și 10 mai 1956 ca oaspete al președintelui Republicii Franceze, René Coty.

În cursul vizitei sale în Franța, în afară de convorbirile avute cu președintele Republicii, René Coty, președintele Tito a avut cîteva întrevederi cu Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței. La aceste convorbiri din partea iugoslavă au asistat Koca Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, și din partea franceză Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe.

Aceste tratative au permis să se procedeze la un schimb amănunțit de păreri atît asupra problemelor actuale ale politicii internaționale cît și asupra relațiilor dintre Franța și Iugoslavia. Șefii celor două guverne au recunoscut utilitatea unor asemenea tratative, în urma cărora a fost constatată o considerabilă comunitate de vederi, și au hotărît să le continue și în viitor.

Constatînd cu satisfacție că în ultimii ani situația internațională s-a îmbunătățit, cele două guverne consideră necesar să afirme din nou intenția reciprocă de a-și continua eforturile pentru a asigura o pace trainică și pentru a face posibilă colaborarea între toate țările. Ele intenționează de asemenea să acționeze conform principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite a căror aplicare eficace trebuie să dea posibilitatea reglementării divergențelor pe căi pașnice și a asigurării independenței și securității statelor. Activitatea lor va fi îndreptată spre întărirea Organizației Națiunilor Unite pentru ca aceasta să-și poată îndeplini întrutotul rolul prevăzut de Cartă.

Cele două guverne reafirmă convingerea că o pace trainică poate fi asigurată numai în cazul cînd relațiile dintre state, indiferent de sistemul lor politic sau social, se vor baza pe respectarea egalității în drepturi, a suveranității și integrității teritoriale precum și pe renunțarea la orice amestec în treburile interne.

Dorind să pună capăt cursei înarmărilor cele două guverne vor depune, ca și pînă acum, toate eforturile pentru a contribui la realizarea unui acord asupra problemei fundamentale a limitării armamentelor și controlului acestora. Ele au hotărît să găsească o formulă de dezarmare pe etape și au subliniat importanța primordială a dezarmării nucleare.

Din punctul lor de vedere, ajutorul internațional pentru regiunile slab dezvoltate constituie o sarcină fundamentală.

În această ordine de idei guvernul iugoslav a luat cunoștință cu satisfacție de planul francez cu privire la crearea în cadrul O.N.U. a unei organizații pentru dezvoltarea economică mondială.

În cursul schimbului sincer de păreri asupra problemelor privind Africa de nord, Guy Mollet a relevat situația specială a Algeriei și politica pe care o duce acolo guvernul francez. Președintele Tito l-a încredințat că guvernul iugoslav va sprijini toate eforturile avînd drept scop rezolvarea liberală a problemei algeriene.

Respectînd alianțele fiecărei părți și obligațiile decurgînd din Carta O.N.U., cele două țări au hotărît să întărească legăturile tradiționale care le unesc, dînd un nou imbold colaborării politice, economice și culturale și asigurînd o mai largă dezvoltare a acesteia. Ele au hotărît printre altele să studieze formele de colaborare dintre Iugoslavia și Franța în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice".

[illegible] despre tineretul lumii

Luînd cuvîntul în fața a 500 de studenți, printre care se aflau și membri ai comitetului internațional de pregătire și ai comitetului indonezian de pregătire a conferinței studenților din Asia și Africa, președintele Indoneziei, Sukarno, și-a exprimat convingerea că conferința va reuși să strîngă și mai mult legăturile dintre studenții asiatici și africani, deoarece ei sînt însuflețiți de aceleași idealuri.

Președintele Sukarno a amintit că s-au găsit oameni care să susțină că conferința țărilor asiatice și africane de la Bandung nu va fi decît un prilej de vorbărie goală. Acum însă, a spus Sukarno, însemnătatea conferinței a fost recunoscută pretutindeni. La fel va fi probabil cazul și cu apropiata conferință a studenților din Asia și Africa.

În Algeria continuă represiunile

ALGER 11 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în regiunea orașului Constantine trupele franceze au declanșat puternice atacuri împotriva grupurilor de patrioți algerieni. În Kabilia, la 15 km. vest de Tizi-Ouzou algerienii au angajat numeroase lupte cu unitățile franceze. Comandamentul francez anunță în mod laconic că ambele părți au avut pierderi.

...iar la Paris sînt confiscate ziarele care cer reglementarea pașnică a problemei algeriene

PARIS 11 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite știrea că în urma unui ordin al Ministerului de Interne, prefectul poliției din Paris a dispus confiscarea numărului din 11 mai al ziarului „L'Humanité", precum și a ziarului „L'Humanité Dimanche" care urma să apară la 13 mai și care se tipărește deobicei dinainte pentru a fi difuzat în provincie. Agenția France Presse precizează că cele două numere ale ziarului „L'Humanité" au fost confiscate pe motiv că publică articole de fond privind situația din Algeria ceea ce „ar constitui un atentat împotriva siguranței interne și externe a statului".

După asasinatele din Cipru:

* În Cipru continuă greva generală
* „Interzis a se trage clopotele"
* „Un gest de o cruzime inutilă" („Combat")

NICOSIA 11 (Agerpres). — Corespondenții agențiilor occidentale relatează că în întreaga insulă Cipru continuă greva generală declarată la 10 mai în semn de protest împotriva executării celor doi tineri patrioți ciprioți. La Nicosia și în celelalte centre ale insulei magazinele sînt închise, muncitorii nu s-au prezentat la lucru iar ziarele nu au apărut.

În bisericile din insulă se oficiază slujbe religioase în memoria tinerilor executați. Corespondentul agenției France Presse relatează în legătură cu aceasta că autoritățile militare britanice au interzis să se mai tragă clopotele bisericilor. La Nicosia doi tineri care au continuat să tragă clopotele bisericii Sfîntul Ioan au fost arestați.

Agenția France Presse relatează că în întreaga Grecie locuitorii iau parte la „o manifestație de protest mută" față de măsurile autorităților britanice din Cipru. Pentru săptămîna viitoare este anunțată o importantă dezbatere parlamentară în legătură cu problema Ciprului.

PARIS 11 (Agerpres). — Știrea despre executarea celor doi tineri patrioți ciprioți, Caraolis și Demetriu, a fost primită cu indignare și revoltă de opinia publică mondială.

Toate ziarele franceze comentează pe larg executarea tinerilor ciprioți, subliniind că această măsură a autorităților britanice va duce la o încordare simțitoare în relațiile dintre Marea Britanie și Grecia.

„Combat" condamnă măsura autorităților britanice caracterizînd-o ca „un gest de o cruzime inutilă".

Ziarul italian „Il Messaggero" deplînge de asemenea „represiunile nemiloase ale britanicilor" împotriva luptei de eliberare a populației cipriote.

La Bruxelles, relatează corespondentul agenției France Presse „tonul general al comentariilor presei belgiene în legătură cu executarea patrioților ciprioți indică „nesiguranța și neliniștea pe care o inspiră acum întreaga evoluție a problemei Ciprului".

Textul raportului prezentat de secretarul general al O.N.U. privind misiunea sa în Orientul Mijlociu

NEW YORK 11 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, a înaintat joi Consiliului de Securitate raportul definitiv asupra misiunii pe care a îndeplinit-o la cererea Consiliului de Securitate în Orientul Mijlociu. După cum transmite agenția France Presse, Hammarskjoeld arată în acest raport că va trebui să se scurgă încă un timp îndelungat pînă se va ajunge la o soluționare definitivă a situației din Orientul Mijlociu. Dar chiar o soluționare parțială a problemelor din această regiune — subliniază el — va contribui la liniștea și bunăstarea țărilor interesate și la pacea lumii. „Ceea ce s-a realizat pînă în prezent în această direcție deschide de altfel calea unei evoluții pozitive mai rapide în reglementarea definitivă a acestei probleme".

În prima parte a raportului său, secretarul general al O.N.U. declară că s-a condus în tratativele sale de asigurările date de ambele părți că doresc să aplice în mod leal convenția de armistițiu. Hammarskjoeld arată că în momentul de față sarcina cea mai importantă este respectarea convenției de armistițiu și crearea unui climat politic care să ducă la o înțelegere între toate părțile. În ambele cazuri Națiunile Unite pot aduce contribuția lor pozitivă. În continuare secretarul general al O.N.U. anunță că în urma negocierilor guvernele interesate s-au declarat gata să primească în mod favorabil propunerea Șefului de stat major al O.N.U., generalul Burns, pentru retragerea trupelor staționate la liniile de demarcație [illegible] incidente de frontieră.

Hammarskjoeld își exprimă în raportul său părerea că „numai Consiliul de Securitate este în drept să hotărască dacă o țară din această regiune și-a folosit dreptul de legitimă apărare ca replică la un atac la frontierele sale. Acest drept de legitimă apărare este singura rezervă pe care interlocutorii lui Hammarskjoeld au făcut-o în angajamentul pe care și l-au luat de a respecta armistițiul.

Raportul, care a fost supus tuturor țărilor membre ale Consiliului de Securitate, urmează să fie discutat în cadrul unei apropiate reuniuni a Consiliului care va aprecia rezultatele misiunii lui Hammarskjoeld și va hotărî asupra unor măsuri care sînt propuse în acest raport.

Presa engleză comentează:

„Cazul Lionel Crabb"

„Operațiile de spionaj submarin" îndreptate împotriva crucișătorului „Ordjonikidze" la Portsmouth

Presa engleză publică informații amănunțite în legătură cu evenimentele care au avut loc în Camera Comunelor la 9 mai și anume răspunsurile primului ministru Eden la interpelările reprezentanților opoziției despre soarta lui Lionel Crabb, căpitan în retragere al flotei britanice, declarat dispărut la 19 aprilie. De zece zile ziarele engleze publică la loc de frunte comentarii despre soarta lui Crabb. In acest răstimp ziariștii au publicat numeroase versiuni despre cele petrecute, care de cele mai multe ori se bazau pe fapte și presupuneri foarte dubioase. Declarația făcută la 9 mai în Camera Comunelor de primul ministru care a răspuns la interpelările opoziției, reprezintă răspunsul oficial al guvernului englez cu privire la soarta lui Crabb.

Cine-i acesta și ce s-a întîmplat cu el?

Căpitanul Lionel Crabb este unul din scafandrii flotei maritime militare britanice. In cursul celui de al doilea război mondial el a efectuat cîteva operațiuni maritime care i-au creat renume. După război, dîndu-și demisia, el a continuat să lucreze în specialitate, îndeplinind diferite misiuni de o deosebită răspundere care i-au fost încredințate atît de guvern cît și de persoane particulare.

Crabb a apărut la Portsmouth în ajunul sosirii crucișătorului „Ordjonikidze", pe bordul căruia se aflau N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, precum și persoanele care îi însoțeau. El era însoțit de încă o persoană, a cărei identitate nu a putut fi stabilită de ziarele engleze, în ciuda străduințelor depuse, întrucît paginile din acele zile din registrul hotelului unde au locuit Crabb și însoțitorul său au fost distruse din ordinul poliției locale. In zilele de 18 și 19 aprilie Crabb s-a scufundat de două ori în mare. După a doua scufundare el nu s-a mai întors la hotel. In același timp a dispărut și însoțitorul său. Răspunzînd la numeroasele întrebări ale prietenilor și rudelor lui Crabb, precum și ale ziariștilor amiralitatea flotei maritime militare britanice a dat la 19 aprilie un comunicat oficial în care se spune că Crabb „nu s-a întors după o scufundare experimentală pe fundul mării, făcută cu scopul de experimentare a unor aparate submarine în golful Stowk din regiunea Portsmouth".

Declarația amiralității nu a pus însă capăt acestui caz. Ziarele au continuat să publice diferite versiuni fantastice despre soarta căpitanului Crabb. Deputații laburiști au cerut lămuriri reprezentanților amiralității. Răspunsul la interpelări a preferat să-l dea însuși primul ministru, declarînd în ziua de 9 mai următoarele:

V. Nekrasov
corespondentul „Pravdei" la Londra

„Nu este în interesul opiniei publice să se dezvăluie împrejurările în care se presupune că și-a găsit moartea căpitanul Crabb. Deși, conform practicii în vigoare, miniștrii au datoria să-și asume răspunderea, în împrejurările speciale ale acestui caz, consider necesar să declar, pentru ca totul să fie clar, că ceea ce s-a făcut nu a fost aprobat și nu a fost cunoscut de miniștrii majestății sale. Au fost luate măsuri disciplinare corespunzătoare".

Declarația primului ministru a stîrnit o serie de întrebări suplimentare din partea membrilor parlamentului, care au încercat să stabilească ce misiune a avut de îndeplinit Crabb și în ce împrejurări și-a găsit moartea. Printre altele, a fost pusă întrebarea: „Trebuie oare să considerăm că, nedispunînd de alte declarații ale primului ministru și în lumina celor spuse, opinia publică trebuie să tragă singură concluzia că de fapt ofițerii sau ofițerul forțelor armate ale majestății sale au avut o misiune cu caracter de spionaj în timpul vizitei rușilor?"

Primul ministru nu a răspuns de fapt la nici una din aceste întrebări, afirmînd că nu are nimic de adăugat la declarația oficială pe care a făcut-o. Laburiștii au cerut să aibă loc imediat dezbateri extraordinare în legătură cu declarația lui Eden. Speakerul Camerei Comunelor a respins însă această cerere.

La 10 mai presa engleză și-a exprimat în unanimitate părerea că căpitanul Crabb a avut de îndeplinit o misiune a serviciului secret în legătură cu vizita la Portsmouth a crucișătorului „Ordjonikidze". „Toate împrejurările acestui caz, scrie ziarul „Daily Mail", confirmate prin declarația primului ministru, dovedesc că probabil căpitanul Crabb a cercetat porțiunea de sub linia de plutire a crucișătorului rus". Trebuie menționat că și în trecut ziarele au exprimat o idee asemănătoare, relevînd că viteza mare cu care se deplasează crucișătorul sovietic a atras atenția specialiștilor în probleme de marină militară.

Declarația făcută la 9 mai de Eden a pus ziarelor o serie de probleme. Subliniind că șeful guvernului englez nu a fost informat despre caracterul misiunii lui Crabb, ziarele își pun întrebarea cine poartă atunci răspunderea directă pentru acest act ostil față de oaspeții sovietici și împotriva cui vor fi luate „măsurile disciplinare" despre care a vorbit Eden. Totodată ziarele subliniază că, publicînd declarația sa în care anunță că Crabb și-a găsit moartea în cursul experimentării unor aparate noi la o mare distanță de crucișătorul sovietic, amiralitatea a căutat să inducă în eroare opinia publică în privința caracterului real al celor petrecute.

Majoritatea ziarelor nu ascund atitudinea lor negativă față de ceea ce a fost numit „cazul Crabb" și își exprimă speranța că acest caz nu va avea o influență negativă asupra relațiilor dintre Anglia și Uniunea Sovietică. „Funcționarii care au putut să consimtă la o greșeală atît de gravă, omul care a conceput această operație atît de absurdă și prostească de spionaj submarin împotriva crucișătorului rusesc, nu s-au gîndit la pericolul că descoperirea ei poate să ducă la torpilarea tratativelor cu Bulganin și Hrușciov, periculoasă pentru țara noastră", scrie ziarul „Daily Sketch".

Tot atît de limpede se exprimă și ziarul „Daily Herald". „Nu se putea întîmpla nimic mai rău care să poată dăuna relațiilor noastre cu rușii, pe cale de îmbunătățire, scrie ziarul... Nu vrem ca acest incident să supureze și să se transforme într-o rană care să genereze permanent suspiciuni între noi și Uniunea Sovietică țară pe care urmează să o viziteze primul ministru".

Se găsesc însă organe de presă care iau apărarea căpitanului Crabb. Printre acestea sînt de pildă ziarele „Daily Telegraph and Morning Post" și „Daily Mail". Aceste ziare încearcă să dovedească că încercările de a cerceta pe cale de spionaj partea de sub linia de plutire a vasului care a sosit în vizită de prietenie sînt „normale" și că serviciul secret englez a acționat just și s-a călăuzit... „de sentimentul ospitalității (!) față de ruși".

Ocupîndu-se de interpelările membrilor laburiști ai parlamentului în legătură cu „cazul Lionel Crabb", ziarele arată că liderii partidului laburist s-au călăuzit în primul rînd de considerente de politică internă și au căutat să atenueze incidentele care au avut loc în cursul prînzului oferit de partidul laburist în cinstea oaspeților sovietici.

Fără a lua în discuție motivele care au determinat interpelările din Camera Comunelor, trebuie să spunem că rușinoasa „operațiune de spionaj submarin" îndreptată împotriva acelora care au sosit în această țară într-o vizită de prietenie nu face nici de cum cinste organizatorilor acestei operații și nu poate să nu provoace o indignare legitimă atît în rîndul opiniei publice engleze cît și în rîndul opiniei publice sovietice.

(Articol apărut în ziarul „Pravda" din 11 mai).

Nota adresată de ambasada U.R.S.S. la Londra Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii

La 4 mai ambasada U.R.S.S. la Londra a adresat Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii următoarea notă:

„Ambasada U.R.S.S. în Marea Britanie asigură de respectul său Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii și are onoarea să-i comunice următoarele.

În timpul vizitei escadrei de vase militare sovietice la Portsmouth, la 19 aprilie, ora 7,30 marinarii vaselor sovietice au zărit un scafandru care a ieșit la suprafață între bordurile distrugătoarelor sovietice. Scafandrul, îmbrăcat într-un ușor costum negru de scafandru cu flotoare la picioare, a ieșit la suprafața apei timp de 1-2 minute și apoi s-a scufundat din nou lîngă bordul distrugătorului „Smotriașcii".

Intr-o convorbire cu contraamiralul Barnet, șeful statului major al bazei maritime militare Portsmouth, contraamiralul V. F. Kotov, comandantul escadrei de vase sovietice, a atras atenția asupra apariției unui scafandru lîngă locul de ancorare al vaselor sovietice în imediata apropiere a bordurilor distrugătoarelor.

Contraamiralul Barnet a negat categoric posibilitatea apariției unui scafandru lîngă bordurile vaselor sovietice și a declarat că în acel timp în port nu se efectuau nici un fel de lucrări de cercetări submarine. In realitate însă, după cum reiese din informațiile publicate de presa engleză la 30 aprilie a.c., se confirmă faptul că comandamentul maritim militar englez a efectuat cercetări secrete submarine, în zona locului de ancorare a vaselor sovietice la Portsmouth. Mai mult decît atît, efectuarea acestor cercetări a avut drept urmare pieirea unui scafandru englez.

Este suficient să se amintească că într-o informație asupra pieirii scafandrului Crabb, ziarul „Daily Sketch" a comunicat următoarele:

„El s-a scufundat pentru ultima oară în golful Stowk, în locul unde s-au efectuat cercetările secrete, în apropierea locului de ancorare a crucișătorului rus „Ordjonikidze".

Acordînd o mare însemnătate acestui fapt atît de neobișnuit ca efectuarea unor cercetări secrete submarine lîngă bordurile vaselor militare sovietice, care se aflau în vizită la baza maritimă militară engleză Portsmouth, ambasada ar fi recunoscătoare Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii dacă ar obține din partea lui lămuriri în această problemă".

Nota adresată de Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii ambasadei U. R. S. S. la Londra

La 9 mai ambasada U.R.S.S. la Londra a primit următoarea notă a Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii:

„Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii asigură de respectul său ambasada Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și are onoarea să dea următorul răspuns la nota ambasadei din 4 mai.

După cum s-a anunțat căpitanul de rangul 3, Crabb a efectuat cercetări submarine și, după cum se presupune, el a pierit în timpul acestor cercetări.

Scafandrul care, după cum s-a declarat în nota sovietică, a fost zărit de pe vasele militare sovietice plutind între distrugătoarele sovietice, a fost, după toate probabilitățile, căpitanul de rangul 3 Crabb. El n-a fost autorizat să se apropie de distrugătoare și guvernul Majestății sale își exprimă regretul în legătură cu acest incident".

Filme premiate la Festivalul internațional al filmului de la Cannes

Agenția France Presse transmite lista filmelor premiate în cadrul festivalului Internațional al Filmului de la Cannes.

Marele premiu al Festivalului a fost atribuit filmului documentar francez „Lumea tăcerii" care înfățișează viața submarină. Filmul este realizat de exploratorul Cousteau.

Premiul pentru cea mai bună realizare a fost decernat filmului sovietic „Othello" după drama cu același nume de W. Shakespeare (regizor S. Iutkevici).

Marele premiu al Festivalului pentru filmul de scurt metraj a fost atribuit filmului francez „Balonul roșu", realizat de regizorul Albert Lamorisse.

Premiul pentru filmul pentru copii a fost acordat filmului sovietic „Măgărușul din Magdana". Premiul pentru filmul care reprezintă cel mai bun document uman a revenit filmului indian „Panchali". A fost decernat un premiu pentru umor și poezie filmului suedez „Surîsul unei nopți de vară". Au fost, de asemenea premiate filmele documentare „Cursa din Tours" (Italia) și „Gretry" (Belgia).

Un premiu special a fost acordat unui film care înfățișează munca de creație a marelui pictor Picasso, realizat de regizorul francez Clouzet.

Premiul pentru cea mai bună interpretare a fost acordat artistei americane Susan Hayward pentru creația din filmul „Voi plînge mîine".

Juriul Festivalului a acordat o mențiune specială filmului de păpuși „Marionetele" realizat de regizorul ceh Jini Trnka.

Mențiuni au mai fost acordate filmelor științifice „Împreună" (Marea Britanie) și „Cîtă vreme vor mai fi animale" (Franța).

Prin calomnii Dulles încearcă să justifice „ajutorul" militar pentru străinătate

WASHINGTON 11 (Agerpres). — In cadrul dezbaterilor cu privire la programul de ajutor militar pentru străinătate care au loc în fața Comisiei pentru Afacerile Externe a Camerei reprezentanților a făcut joi o declarație secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles.

Pentru a convinge Congresul să sporească alocările de la 4,2 miliarde dolari cît reprezintă în anul fiscal în curs, la 4.9 miliarde dolari pentru anul fiscal următor, Dulles a reluat calomnia despre așa numita „primejdie a unei agresiuni sovietice" pe care de multă vreme nu o mai crede nimeni.

El a arătat că sumele alocate de S.U.A. pentru ajutorarea altor țări sînt destinate în cea mai mare parte scopurilor militare. In ceea ce privește „ajutorul economic", Dulles a precizat că el „este necesar pentru a permite acestor țări să-și mențină forțele armate" deoarece „fără a primi și un oarecare ajutor economic guvernele acestor țări sărăcite nu pot menține actualul nivel al forțelor lor". Deși secretarul de stat nu a precizat ce anume a dus la „sărăcirea" țărilor beneficiare ale ajutorului american, în aceeași declarație el a subliniat că popoarele țărilor respective „suportă majoritatea poverii" militare ceea ce reprezintă „o sarcină grea".

Țărilor Orientului Mijlociu care vor primi ajutor militar american, Pakistanul, Iranul, Turcia, Irakul, li s-au repartizat 800 milioane de dolari. „Ar fi nesăbuit să nu acordăm asistență acestor țări pentru a le ajuta pe ele și pentru a ne ajuta în același timp pe noi", a spus Dulles, subliniind că aceste țări se află „de-a lungul perimetrului sovietic din Orientul Mijlociu".

In ceea ce privește Europa occidentală Dulles a arătat că i se vor repartiza aproximativ un miliard de dolari. Afară de aceasta a spus el „noi considerăm această regiune atît de importantă, încît în Europa occidentală staționează forțe armate importante ale Statelor Unite".

Referindu-se la așa numitul „program pe termen lung" Dulles nu a mai amintit de loc despre mult trîmbițata dorință a S.U.A. de a contribui la dezvoltarea țărilor rămase în urmă din punct de vedere economic. El a menționat în treacăt cererile ca „programul de ajutor să fie pus mai curînd pe bază de împrumut decît pe bază de dar".

Agenția France Presse relatează că în cursul discuțiilor care au urmat după expunerea lui Dulles, „numeroși parlamentari au declarat că alegătorii lor s-au plictisit de durata și de costul ridicat al programului american de securitate. Secretarul de stat a răspuns că nu vede nici o perspectivă de reducere a acestui plan în cursul anilor ce vor urma".

Sărbătorirea acad. M. Ralea la Academia R. P. R.

Vineri după amiază, Academia R.P.R. a sărbătorit într-o ședință festivă pe academicianul Mihail Ralea, cu prilejul împlinirii vîrstei de 60 de ani.

Au fost de față acad. prof. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, membri ai prezidiului Academiei R. P. R., academicieni, membrii corespondenți, membri ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., scriitori și alți oameni ai artei și culturii etc.

Ședința a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu.

Acad. C. Ionescu-Gulian a vorbit despre activitatea academicianului Mihail Ralea pe tărîm filozofic.

A luat cuvîntul apoi acad. Geo Bogza, membru în Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care a relevat activitatea intensă a acad. M. Ralea pe linia luptei pentru pace. Datorită meritelor sale deosebite în lupta pentru pace, ca membru al Biroului Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ca membru al delegațiilor poporului nostru la Congresele internaționale ale partizanilor păcii, acad. M. Ralea a fost ales membru al Consiliului Mondial al Păcii.

Acad. Tudor Vianu a scos în relief bogata activitate a acad. Mihail Ralea ca scriitor și critic literar împotriva curentelor idealiste și reacționare în literatură, împotriva celor care negau valoarea specificului național.

A vorbit apoi candidatul în științe filozofice P. Popescu-Neveanu, în numele foștilor elevi și actualilor colaboratori științifici ai acad. M. Ralea.

Vorbitorii au urat acad. M. Ralea ani mulți de sănătate și muncă rodnică.

Tuturor le-a răspuns sărbătoritul, mulțumind pentru cuvintele adresate. Acad. M. Ralea a fost călduros felicitat de cei prezenți.

(Agerpres).

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Înaintea ultimelor patru etape ale „Cursei Păcii"

KARL MARX-STADT 11 (Agerpres). — Prin telefon:

Participanții la marea competiție ciclistă „Cursa Păcii" Varșovia—Berlin—Praga au petrecut vineri o zi de repaus în orașul Karl Marx-Stadt.

Anul acesta, întrecerea celor mai buni rutieri amatori a fost de o intensitate deosebită. Nici un concurent nu a reușit să păstreze tricoul galben mai mult de două zile consecutiv. După Bruni, Cestari, Dumitrescu, Schur și Kolumbet, polonezul Krolak este al șaselea alergător care îmbracă tricoul galben. Dar pînă la Praga, mai sînt 749 de km: 4 etape cu urcușuri grele care pot aduce noi surprize și schimbări în clasament. In caravană, antrenorii, conducătorii tehnici și ziariștii discută cu aprindere șansele cicliștilor. Numele lui Constantin Dumitrescu este pronunțat foarte des, ciclistul romîn fiind considerat drept cel mai serios adversar al lui Krolak. Dumitrescu ocupă în prezent locul patru, la 5'40" în urma tricoului galben, care deține un avantaj de 45" față de Kolumbet și 1'04" față de finlandezul Nyman, clasați pe locurile 2 și respectiv 3.

Dintre ceilalți cicliști romîni Moiceanu este situat cel mai bine, pe locul 25 la 24' în urma liderului. Constantin Șandru ocupă locul 37 urmat în ordine de Poreceanu, Zanoni și Ion Vasile.

In cursă au mai rămas 110 concurenți. Concurenții sînt răsplătiți cu numeroase cadouri și premii de către oamenii muncii din fiecare oraș. La Karl Marx Stadt lui Constantin Dumitrescu i s-a oferit o bicicletă, un ceasornic și alte obiecte, iar Ion Vasile a primit un acordeon, drept premiu pentru sprintul cîștigat în orașul Merseberg.

Lotul național de tenis de masă s-a reîntors în Capitală

Vineri s-a reîntors în țară delegația sportivă a R.P.R. care a participat la campionatele mondiale de tenis de masă de la Tokio și a vizitat recent R. P. Chineză. Pe aeroportul Băneasa, jucătorii romîni au fost întîmpinați de reprezentanți ai vieții noastre sportive, în frunte cu tov. Manole Bodnăraș, președintele C.C.F.S.

Intr-o declarație făcută ziariștilor, Angelica Rozeanu, a spus printre altele: „Sîntem fericiți că ne întoarcem în patrie după o călătorie atît de îndepărtată și aducem două titluri mondiale, deși ar fi putut să fie trei.

Turneul întreprins apoi în R. P. Chineză a fost un bun prilej pentru întărirea relațiilor de prietenie cu sportivii chinezi.

(Agerpres)

RECTIFICARE

În „Scînteia tineretului" nr. 2184 din 11 mai 1956, în pagina a doua, jos, a apărut o fotografie însoțită din vina redacției de un text necorespunzător. Fotografia reprezintă echipa de dansuri populare de la Bicaz (baraj) executînd dansul sovietic „Marea familie".

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: PE RASPUNDEREA MEA — Republica, București; A 12-a NOAPTE — Patria, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Al. Popov, T. Vladimirescu; SALTANAT — Magheru, Flacăra; VAGABONDUL (seria I-a) — Filimon Sîrbu, Lumina; VAGABONDUL (seria a II-a) — V. Alecsandri, Victoria; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Tineretului; DRUM INSINGERAT — 23 August, 1 Mai; SAREA PAMINTULUI — Elena Pavel, Al. Sahia; CERCUL DIABOLIC — Moșilor, Volga; RECUNOAȘTERE PE FLUVIUL IAN TZI — Maxim Gorki; STAR FARA VOIE — 8 Martie; PRIETENIA MARILOR POPOARE — Grivița; MATROZUL CIJIK — V. Roaită; NUFARUL ROȘU — Cultural; GIUSEPPE VERDI — Unirea; S-AU CUNOSCUT INTR-O TRASURA — C. David; RIO ESCONDIDO — Arta; POVESTEA VITEAZULUI BAIAȚA — Munca; ORELE SPERANȚEI — Carpați, Aurel Vlaicu; CAVALERUL FARA LEGE — Central, Miorița, M. Eminescu.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 11 mai, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S, a primit pe șeful delegației specialiștilor norvegieni în industria peștelui, N. Klyshe, ministrul industriei peștelui al Norvegiei cu care a avut o întrevedere.

BONN. — Luînd cuvîntul în cadrul Bundestagului, secretarul de stat al ministerului de externe al R.F. Germane, Hallstein, care s-a întors zilele trecute de la Paris unde a participat la tratativele franco-vestgermane privitoare la Saar, a declarat că aceste tratative nu au dus încă la nici un rezultat.

LENINGRAD. — La 10 mai a sosit în Uniunea Sovietică un grup de turiști din S.U.A., format din 29 de fermieri americani.

NEW YORK. Intr-o cuvîntare rostită la New York, Serrano, ambasadorul Filipinelor în S.U.A și șeful delegației filipineze la O.N.U., a criticat ajutorul american acordat străinătății.

LONDRA. — In diferite regiuni ale Angliei au avut loc alegeri pentru consiliile municipale. Rezultatele aproape complecte transmise de agențiile de presă, arată că conservatorii au înregistrat o pierdere de 137 de locuri iar laburiștii au obținut un cîștig net de 186 de locuri. Pe lîngă aceasta, laburiștii au obținut majoritatea absolută în șapte consilii municipale în orașele Nottingham, Peterborough, Dalington, Ellesmere Port Blyth Morley și Hemel Hempstead. Întreaga presă britanică, ca și agențiile de presă, acordă o deosebită atenție rezultatelor acestor alegeri. Ziarul „Times" arată că ele indică existența în Anglia a unei „tendințe spre stînga".

OSLO. După cum relatează ziarul „Frieheten", primul ministru al Norvegiei, Gerhardsen, a acordat un interviu unui corespondent al acestui ziar. El a subliniat că guvernul norvegian intenționează să examineze moțiunea semnată de 160 de reprezentanți de seamă ai opiniei publice norvegiene, ai artei și științei. Semnatarii moțiunii cer să se pună capăt oricărei experimentări a armei termo-nucleare și să nu se admită introducerea acestei arme în Norvegia.

PEKIN. La cea de a noua conferință a Organizației mondiale a sănătății din cadrul O.N.U., care s-a deschis marți la Geneva, Norvegia și Iugoslavia au cerut admiterea R. P. Chineze în acest organism.

MOSCOVA. La 10 mai, în sala de concerte „Ceaikovski" din Moscova, a avut loc primul concert dat de ghitarista argentiniană Mari-Louisa Anido.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. [illegible]. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52